TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 10 / COSDARC / 10.11.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\COSDARC\10COSDARC\

Fitxer 10COSDARC1

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número ****

Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya

Sessió 10, dimarts 10 de novembre de 2026

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Presidència de la I. Sra. Lluïsa Llop Fernàndez

Sessió 10 de la COSDARC

La sessió de la Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya (COSDARC) s'obre a ****. Presideix Lluïsa Llop Fernàndez, acompanyada de la vicepresidenta, Rosa Maria Ibarra Ollé, i de la secretària, Irene Negre i Estorach. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents Manel Ezquerra Tomàs, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Ignasi Prat i Sarri, pel G. P. de Junts; Montse Bergés i Saura, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Jaume Veray Cama, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Rafael Villafranca Mercé, pel G. P. de VOX en Cataluña; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns; Dani Cornellà Detrell, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Pla de treball de la Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya (tram. 394-00004/15). Debat i votació de la proposta d'ampliació del pla de treball (registre núm. 113619)

2. Compareixença d'una representació de la Diputació de Tarragona davant la Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya (tram. 357-01421/15).

3. Compareixença d'una representació de la Federació de Municipis de Catalunya davant la Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya (tram. 357-01422/15).

4. Compareixença d'una representació del Pla estratègic metropolità de Barcelona davant la Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya (tram. 357-01423/15).

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

10COSDARC 01.mp3

La presidenta

Bona tarda, diputats i diputades.

Donaríem inici a la Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya amb aquesta sessió que començaríem afegint, o en tot cas, votant la modificació que s'ha fet del pla de treball d'aquesta comissió de seguiment per afegir en aquesta compareixença l'Associació de Micropobles de Catalunya, presentada pels diferents grups que també van presentar en el seu dia el pla de treball. Per tant, entenc que la podem donar aprovada per assentiment i llavors el que farem és substanciar-la també amb la resta de grups.

Compareixença d'una representació de la Diputació de Tarragona davant la Comissió de Seguiment del Desplegament de les Actuacions de l'Agenda Rural de Catalunya

357-01421/15

Un cop dit això, passaríem al segon punt de l'ordre del dia, que és la compareixença, el títol diu d'una representació de la Diputació de Tarragona en aquesta comissió de seguiment de l'Agenda Rural, i en concret donar la benvinguda a en Marc Bigordà, de la Diputació de Tarragona, diputat de Concertació i Assistència Municipal de la Diputació de Tarragona, alcalde d'Els Garidells també, i per tant, comencem amb la teva compareixença. Tens la paraula per un temps màxim d'uns trenta minuts. Després…, disculpa'm, substitucions, té tota la raó, abans de donar la paraula, diputat Ignasi Prat.

Ignasi Prat i Sarri

La diputada Ennatu Domingo substitueix a la secretària Irene Negre.

La presidenta

Perfecte. I per part del Grup Parlamentari Socialista.

Manel Ezquerra Tomàs

Sí. Gràcies, presidenta.

La diputada Ivana Martínez substitueix la diputada Rosa Maria Ibarra.

La presidenta

Perfecte.

Per part d'Esquerra som les que toquem, i en tot cas, dir-los que tant per part de VOX com del PP, com de CUP, com de Comuns, han excusat la presència en aquesta situació per dificultats d'agenda, per tant, engeguem la compareixença, ara sí, engeguem la compareixença d'en Marc Bigordà per part de la Diputació de Tarragona, el que deia, tenim trenta minuts per fer aquesta…, un temps màxim de trenta minuts per a fer aquesta compareixença. Després hi haurà la intervenció dels grups parlamentaris i tornarà a disposar d'un torn de fins a quinze minuts per poder respondre o afegir allò que hagi pogut quedar. Per tant, a partir d'ara, endavant.

Marc Bigordà Prió (diputat de Concertació i Assistència Municipal de la Diputació de Tarragona)

Correcte. Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En primer lloc, si em permeten, excusar la no assistència de la presidenta de la Diputació de Tarragona, la qual m'ha delegat, doncs, que avui vinc en representació d'aquest ens per tal de comparèixer i estem encantats de poder estar aquí amb vosaltres.

La presidenta ens comentava fa un moment que soc el diputat delegat de l'Àrea de Concertació i Assistència Municipal. Els que veniu del Camp de Tarragona i més vinculats a una política municipal, potser us sona aquest concepte; els que no, potser també, o potser bastant cap al no.

Dit això, què vol dir concertació i què vol dir assistència municipal? Si comencem per l'assistència municipal crec que és un gran què, crec que és fàcil i ho entendreu a la primera, i té molt a veure tot això amb l'agenda rural i amb el motiu pel qual avui se'ns convoca aquí. La Diputació de Tarragona, a l'igual que la resta de diputacions, presta assistència als ajuntaments i posa l'accent i amb especial atenció en municipis quanta menys població tenen, en el nostre cas els de menys de 5.000, bé, amb molta més èmfasi hi prestem molts tipus d'assistència perquè, com tots vostès saben, la majoria d'aquests ajuntaments no tenen personal per a tots els àmbits que un municipi ha d'estar al corrent.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Exemples pràctics d'assistències municipals. Assistències municipals en l'àmbit de suport comptable, en l'àmbit de recursos humans, en l'àmbit del suport jurídic, d'activitats econòmiques, en l'àmbit d'enginyeria, d'arquitectura, i d'un llarg etcètera. Totes aquelles…, tota aquella casuística que un ajuntament es pugui trobar en el seu dia a dia i molts dels ajuntaments de centenars o de pocs milers d'habitants, més enllà d'un secretari interventor –els que estan de sort, perquè ja sabeu que n'hi ha molts que a dia d'avui no tenen ni secretari interventor– doncs més enllà d'un secretari interventor o interventora, òbviament, i que algun o alguna administrativa no tenen gaire més que això, doncs llavors us poden imaginar que aquestes persones tindran coneixements o nocions de moltes de les temàtiques que han de tractar a l'Ajuntament, però no seran especialistes en totes elles. D'aquí que la Diputació de Tarragona ofereix aquestes assistències amb el llarg reguitzell que us comentava fa un moment.

Això pel que fa a les assistències municipals. He volgut començar parlant d'assistències municipals i no de la concertació perquè crec, i creiem, des de la Diputació de Tarragona, que en moltes ocasions és tant o més important aquestes assistències, aquest suport, aquests recursos humans, aquesta capacitat de poder ajudar l'altre per tirar endavant molts dels projectes que puguin desenvolupar els ajuntaments, tant o més important o compatible, o del mateix nivell que el suport econòmic per poder-los executar. Perquè, per exemple, si anem a buscar recursos econòmics, les diputacions sempre hi som, totes, siguin de la província que sigui, de la mateixa manera que també hi és el Govern de la Generalitat, hi ha hagut èpoques més bones i èpoques no tan bones, però sempre també hi acaba sent, i hi ha plans únics d'obres i serveis, tant de bo ben aviat tinguem un pla de pobles… Al cap i a la fi, són recursos que arriben als municipis que ens permeten transformar els nostres ajuntaments. Però moltes vegades, si tens els recursos però no tens els mitjans per poder-los moure i fer funcionar, o si no tens aquell projecte amb cara i ulls per poder-lo presentar a aquella convocatòria, malament. D'aquí la importància i l'aposta per l'assistència municipal.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I aquest és un fet històric, i com a novetat, i per exemple, i per anar acabant amb l'assistència municipal. No sé com estan la resta de demarcacions de Catalunya, però per exemple, a dia d'avui a la província de Tarragona hi ha vora una vintena d'ajuntaments que encara no han tancat l'exercici econòmic 2025. Això ho tenim identificat, és una problemàtica que hi és des de fa molts anys. Cada any anem anant reduint la quantitat d'ajuntaments que triguen més a tancar els seus exercicis econòmics, no cal que m'enrotlli massa, crec, explicant-los com això perjudica als ajuntaments, amb aquests en concret, però el que hem vista identificada aquesta necessitat i tot i haver fet molt suport per part de la Diputació, veiem que hi ha casos que no s'hi arriba. Una de les novetats que de cara a aquest exercici 2027 volem implementar és, en els municipis, de moment començarem en els municipis de menys de 300 habitants, des de la Diputació els hi portarem la comptabilitat absolutament de tot l'Ajuntament, des del minut 1, des de l'endemà…, l'endemà de Reis no, l'endemà d'Any nou, que ja ens facilitin aquells que tinguin el pressupost en vigor de l'any 2027 i ens el facilitin, seran personal de la Diputació de Tarragona qui l'introduirà el programa de comptabilitat, que és un programa de comptabilitat que

licita la mateixa Diputació de Tarragona i que mensualment, com a mínim en una ocasió, introduirà les factures que s'hagin…, la relació de factures que s'hagin d'abonar, i bé, facilitarem la vida als ajuntaments en aquest sentit. Per què? Perquè tenim identificat que el volum de feina administrativa dels ajuntaments és molt elevat i en aquest cas concret de personal molt qualificat o molt especialista, hi ha certes mancances, i d'aquí, doncs, aquesta és una de les novetats que posem en marxa ja mateix de cara a l'exercici vinent.

D'assistència municipal, després, si tenen qualsevol dubte, podríem seguir parlant de les mil i una assistències que podem prestar des de la Diputació, però ara el que m'agradaria parlar és de l'altra part del barret amb el qual se'm presentava, com a diputat delegat de l'Àrea de Concertació i Assistència Municipal.

Pel que fa a la concertació, aquest és un ítem que és una nova realitat des d'aquest mandat actual, es va aprovar durant el primer trimestre de l'any 2024, i quina és la voluntat de l'àrea de concertació? Era una voluntat molt senzilla, que era reduir tràmits als ajuntaments, reduir tràmits del nivell que nosaltres ens trobàvem qualsevol ajuntament de centenars o de milers d'habitants el mandat anterior, del 19 al 23, als que els hi anava més la marxa, si em permeteu l'expressió, que volien concórrer quasi totes les subvencions que pogués treure la Diputació de Tarragona, doncs potser anualment havien d'anar a vint línies de subvencions diferents, amb el que implica de justificacions, amb el que implica de tot plegat. Amb els convenis de concertació, què és el que es va fer? Es van agrupar totes aquestes subvencions individuals que anaven sortint i totes passaven a ser en una de sola, que era el que…, l'anomenat ImpulsDipta. Què vol dir això? Que si el mandat 19-23, la suma de totes aquestes donava deu, pel mandat 23-27, amb l'afegitó de recursos que s'hi va poder posar, doncs en lloc de deu dèiem, «escolteu, Ajuntament X, en lloc de deu en tindreu dotze, els tindreu ja garantits pels quatre anys, vosaltres us organitzeu, teniu un document jurídic que vosaltres ja…, pressupost inicial ja sabeu que anualment comptareu amb aquests recursos, us els organitzeu de la manera que considereu durant els quatre anys» i facilita molt administrativament i burocràticament als ajuntaments, però també amb una garantia jurídica, perquè anualment hagi anat sortint una subvenció no té per què sortir el proper exercici econòmic i això hi havia, amb certes secretaries i intervencions més restrictives, que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

podia limitar els ajuntaments i ben fet que feien, perquè estaven en el seu dret. I això és l'anomenat ImpulsDipta.

Aquest ImpulsDipta, que és el conveni de concertació que firmava amb el primer semestre del 24 entre la Diputació i tots els ajuntaments de la demarcació, perquè us feu a la idea, hi tornem perquè sabem que avui estem aquí per l'Agenda Rural, i posava l'accent molt especialment als municipis de poca població, i no només als municipis de poca població, sinó també als municipis que pateixen despoblament, també als municipis que tenen grans extensions

Fitxer 10COSDARC2

de terreny, grans extensions del terme municipal, disculpeu. Quins altres ítems hi teníem? Població, per terreny i per nuclis de població, perquè aquesta també és una altra realitat, que segur que en sou coneixedors, que no és el mateix gestionar un municipi de dos mil habitants, tots amb un únic nucli de població que un municipi de dos mil habitants amb cinc nuclis històrics i quatre urbanitzacions. Doncs això la Diputació de Tarragona, dintre de l'ImpulsDipta, ho teníem en compte, com ho teníem en compte? Amb una fórmula molt transparent i molt senzilla, que aquesta fórmula, que molt resumidament i molt gràficament, amb dades objectives i segur que m'entendreu, acabava implicant que el municipi que té menys població de la demarcació de Tarragona l'any 2023, que tenia trenta-set habitants, aproximadament seria a principi de mandat, que pel mandat 23-27 podria comptar amb gairebé mig milió d'euros dintre d'aquest ImpulsDipta; en canvi, el municipi de la demarcació de Tarragona que té més població, que és la nostra capital de província, sabia que per aquest mateix mandat, entre el 23 i el 27, podia comptar aproximadament amb dos milions d'euros. Això creiem, i els ajuntaments així ens ho ha anat validant, que facilita molt la feina i l'organització d'aquests ajuntaments, i l'aposta de la Diputació…, serà molt fàcil fer la divisió i preveure la inversió euro habitant que la Diputació de Tarragona destina als de La Febró, que eren els trenta-set, o respecte als de Tarragona, que són la nostra capital de província. I aquest greuge favorable als municipis de menys població creiem que era important fer-lo i a dia d'avui estem molt satisfets, ja que la resposta per tots ells està sent molt

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

satisfactòria, més enllà dels recursos, sinó també per la facilitat de la gestió de tots ells.

Parlem de recursos i parlem de municipis, però també estem aquí per fer política. I abans trèiem convocatòries, unes que eren adreçades a salut pública, unes que eren adreçades a la cultura, unes que eren adreçades a habitatge, unes que eren adreçades a transició ecològica… Si nosaltres, en un principi de mandat, els hi diem als ajuntaments «escolteu, tindreu tants diners i a partir d'aquí organitzeu-vos i feu el que vulgueu», la capacitat d'influir políticament per part de la Diputació de Tarragona si ho féssim d'aquesta manera potser la perdem una mica. I com que no la volíem perdre i teníem certs ítems que considerem que són importantíssims, hi ha unes limitacions o unes obligacions. D'aquests recursos que els ajuntaments, el municipi de 500.000 i el de dos milions, d'aquests recursos saben que tenen l'obligació, com a mínim, de destinar el cinc per cent del total d'aquests recursos a cultura, saben que tenen l'obligació de destinar com a mínim el deu per cent d'aquests recursos a salut pública, i com a mínim el quinze per cent d'aquests recursos a transició ecològica.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A part d'això, una altra possibilitat, però no obligació, o una obligació que sí que tenien, vull dir, aquí que si sumem cinc, deu i quinze ja estem a trenta per cent, ens queda un setanta per cent de recursos. El setanta per cent de recursos, tots els ajuntaments estan obligats a fer com a mínim el trenta-cinc per cent d'aquest setanta per cent vagi destinat a inversió, una o diverses inversions, el que vulguin els ajuntaments. I aquestes inversions poden ser cofinançades amb d'altres actuacions, vull dir que permeten la possibilitat, per exemple, que l'Ajuntament pugui fer un equipament i aquest equipament vagi finançat amb una part de la Diputació de Tarragona i una part de la Generalitat de Catalunya, no hi ha cap inconvenient. Si torno…, queda clar que el trenta per cent, despesa corrent, cultura, salut pública, transició ecològica, ens queda un setanta per cent que com a mínim el trenta cinc ha d'anar inversió. L'altre trenta-cinc pot anar inversió, o el percentatge que vulguin des del zero fins al trenta-cinc restant, pot anar inversió o pot anar com a màxim, aquell trenta-cinc, a despesa corrent. Per què? Perquè ens trobem que molts ajuntaments pateixen i venen patint molt des de fa molts anys per garantir els pagaments dels capítols 1, 2, 3 del pressupost de despeses d'un ajuntament. Segur

que en sou coneixedors, part del que ens ajuda als ajuntaments a sufragar aquestes despeses és el Fons de Cooperació Local, que malauradament fa molts anys que estava congelat, l'any passat vam tindre una petita alegria que ens arriben una mica més de recursos, però no hi ha garantia que per aquest 26 hi siguin ni que pel 27 hi siguin, per tant, aquí estem molt escanyats. Òbviament, tots els ajuntaments estem encantats d'adherir-nos a tots els increments retributius del capítol 1 que vinguin suggerits per l'Estat. El capítol 2, la vida està cara, això ho sabem tots, i per tant els ajuntaments ho anem anant encarregant a les nostres esquenes i aquells municipis que tenen poca autonomia de generació, de generar recursos municipalment, els hi va molt bé destinar una gran part d'aquests recursos cap a despesa corrent, que així és com ho han fet una gran part dels consistoris de la demarcació.

Tinc ganes de que em feu preguntes, perquè «vaya» rotllo us estic fotent *(l'orador riu.)*, i jo que vaig una mica desordenat, ja em perdonareu.

Crec que ja us he explicat tota l'assistència municipal, la part de la concertació crec que també queda en gran part explicada, com a novetats i com a apostes de la Diputació crec que és important i s'han de posar molt en valor, el primer trimestre del 24 s'apostava, hi havia un increment quantitatiu respecte a la suma de totes les subvencions del mandat anterior, en aquest mandat, i se'ls deia als ajuntaments que comptarien amb això. Però ara bé, des del 24 a dia d'avui que estem acabant el 26 la vida ha canviat molt, es pateixen guerres, increments de preus, i la Diputació el que hem procurat és seguir estant al costat dels ajuntaments i adaptant-nos a aquestes noves realitats. Com ens hem adaptat? Amb dos increments d'aquestes dotacions de l'ImpulsDipta d'un deu per cent cadascuna d'elles, i dos increments que són lineals per a tothom i súper transparents. Amb aquesta fórmula inicial que ja tots recordeu, el municipi més petit tenia 500.000 euros, doncs dius, carai, l'any 2025 se'ls diu «escolteu, la Diputació de Tarragona ha tingut capacitat d'estalvi o de generar recursos per valor tant, què farem?» Incrementem linealment un deu per cent per a tots els ajuntaments. Doncs aquell consistori concret sabia que tenia 50.000 euros més.

En aquest cas, en aquest primer increment i en el segon increment, en cap d'ells hi havia l'obligatorietat del cinc, deu, quinze per cent de cultura, salut pública i transició

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

ecològica, i en el primer increment se'ls hi deia destineu cinquanta per cent com a màxim despesa corrent, cinquanta per cent com a mínim a inversió. I en el segon increment que ha succeït aquest any 2026, perquè la vida segueix sent cada dia més cara, i des de la Diputació hi ha hagut la disponibilitat pressupostària i s'ha volgut tornar a fer, en aquest cas ha anat exclusivament a despesa corrent, perquè la demanda que ens arriba dels ajuntaments és que cada dia és més difícil costejar els capítols 1, 2 i 3.

I no sé, presidenta, com anem de temps, si voleu…

La presidenta

Té el temps aquí al davant.

Marc Bigordà Prió (diputat de Concertació i Assistència Municipal de la Diputació de Tarragona)

Porto setze minuts?

La presidenta

No, et queden setze minuts.

Marc Bigordà Prió (diputat de Concertació i Assistència Municipal de la Diputació de Tarragona)

Ah, doncs, què més voleu que us expliqui? *(L'orador riu.)*

La presidenta

Un temps màxim.

Marc Bigordà Prió (diputat de Concertació i Assistència Municipal de la Diputació de Tarragona)

Màxim! Ja m'està agafant calor i tot!

Molt resumidament, aquesta és l'aposta de la Diputació de Tarragona i com ho enllacem tot plegat amb l'agenda rural que fa anys, doncs, s'ha engegat. Creiem, i vosaltres…, he tractat, dins del meu desordre, d'explicar el millor possible, que totes aquestes apostes que es fan des de la Diputació de Tarragona pels consistoris tenen una discriminació positiva pels municipis rurals, pels municipis de menys població,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

ja sigui perquè tenen menys població, però també els que tenen diversos nuclis de població, els que tenen majors extensions territorials, i tot això amb un equilibri que les grans ciutats i els nuclis de població, doncs, més propers a àrees metropolitanes també s'hi senten còmodes i per tant, és una fórmula que n'estem molt contents i n'estem orgullosos, però de la mateixa manera, sabem que aquest any 24, o aquest mandat concret era la primera vegada que s'engegava i segur que té marge de millora i per tant, oberts a escoltar propostes, suggerències, queixes…, que això, un apunt, un apunt important que ho estem fent dintre d'aquests convenis que firmem amb els ajuntaments i la obligatorietat que anualment s'ha de celebrar una comissió informativa, comissió de seguiment, perdoneu, que és el nom tècnic que se li diu, a la qual han d'assistir com a mínim un representant polític i tècnic de cada un dels ajuntaments i un representant polític i tècnic de la Diputació de Tarragona. Són comissions de seguiment que duren un màxim d'una hora –aquí ho fem de trenta minuts, allà un màxim d'una hora– i a les quals van molt bé, perquè més enllà de veure el minut i resultat de les planificacions d'aquests ajuntaments de nivells d'execució, de si els fa falta suport concret en alguns apartats perquè se'ls pugui donar per part de la Diputació, també hi ha l'apartat de torn obert de paraula per tots els grups i el que estem fent és una escolta activa i un recull de dades objectives de tot el que se'ns trasllada per part dels ajuntaments per tal que, de cara al proper mandat, deixar preparat un esborrany d'un nou conveni ImpulsDipta que contempli totes les necessitats que hi pugui haver, que s'hagin identificat durant el decurs d'aquests tres o quatre anys amb els ajuntaments que en són els beneficiaris.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ara, si us sembla bé, presidenta, per part meva, aquest seria el resum de tot plegat. Si…, estaré encantat de respondre a allò que pugui i el que no m'enduré de deures i tan aviat com pugui us ho faré saber.

Així que gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies al senyor Marc Bigordà per l'exposició de la feina feta des de la Diputació de Tarragona.

Passaríem ara la paraula als diferents grups parlamentaris. I comencem, com sempre, amb l'ordre establert, amb el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula el diputat Ignasi Prat.

Ignasi Prat i Sarri

Moltes gràcies, presidenta. Membres de la mesa i diputats i diputades. Benvingut, senyor Bigordà.

Bé, el que ens ha traslladat m'ha semblat força interessant i primer vull fer un primer apunt, que és quan ens ha traslladat aquest suport que donen els micropobles, perquè és un missatge clar, sobretot a la vertebració territorial, i precisament per a Junts és una qüestió absolutament irrenunciable, i accions com aquestes, de la comptabilitat d'assumir els petits municipis com ens han traslladat, doncs és un pas molt important. Per tant, no sé si pensa, a més a més, traslladar, a part de la comptabilitat, alguna altra qüestió que assumirà la Diputació els altres…, els municipis, no?

Però deixi'm començar la intervenció també que estem parlant del Repte 7 de l'Agenda Rural, la qual, doncs, el que vol és descentralitzar i democratitzar la participació i la presa de decisions, i és un repte que contempla cinquanta-sis accions, divuit de prioritàries i set d'estratègiques. I aquí voldria reconèixer una iniciativa concreta que ja ens hem traslladat, però vull concretar una mica més, què fa la Diputació a Tarragona, què és el Pla ImpulsDipta, un pla dotat de més de 162 milions per al període 2024-2027, i que preveu cent noranta convenis de concentració amb els ens locals. Clar, és un canvi de model interessant perquè permet als ajuntaments participar en la definició de les seves prioritats i decidir conjuntament amb la Diputació on destinar els recursos. Però voldria anar més enllà. Quina part d'aquests 162 milions arriba realment als municipis rurals? I especialment, quants d'aquests municipis reconeguts per l'Estatut dels municipis rurals s'han beneficiat d'aquest pla? Perquè una cosa és distribuir recursos i un altra és garantir l'equilibri territorial.

I també hem identificat que l'ImpulsDipta té una relació directa amb diversos objectius del Repte 7, especialment la planificació estratègica municipal i la descentralització de les decisions. Però no hem pogut acreditar quantes de les

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

cinquanta-sis accions del Repte 7 ha assumit formalment la Diputació ni quantes considera executades, i aquesta és una dada important. Per això els voldria formular tres preguntes molt concretes. La primera, quantes de les accions estratègiques del Repte 7 han incorporat els seus plans de treball i quins resultats han obtingut? La segona és quin pressupost específic han destinat als municipis rurals i quin percentatge representa sobre el total de l'ImpulsDipta? I la més important per a nosaltres, és quines decisions poden prendre avui els ajuntaments rurals que abans no podien prendre? Perquè el Repte 7 no parla només de finançament, parla de descentralitzar el poder de decisió.

I voldria acabar amb una reflexió, perquè no n'hi ha prou que les diputacions decideixin què necessiten els pobles, cal que els pobles tinguin els recursos i la capacitat per decidir el seu futur. I estarem d'acord que escoltar el món rural és vertebrar Catalunya, és garantir l'equilibri territorial i és donar oportunitats perquè els nostres municipis creixin i la gent es pugui arrelar. I això ho hem de repetir tantes vegades com sigui possible: sense pobles vius no hi ha equilibri territorial, i sense equilibri territorial no hi ha país.

Moltes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La presidenta

Moltíssimes gràcies, diputat.

Passem ara al torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula la diputada Montse Bergés.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, presidenta. Una salutació i gràcies, senyor Marc Bigordà, per l'exposició que ens ha fet.

Bé, a mi m'agrada començar sempre aquesta intervenció a les comissions de seguiment de l'Agenda Rural, i justament avui que el Repte 7 és el de la governança, justament parlant de governança de l'Agenda Rural que té tres potes, una que és la comissió motora, que són totes les entitats que en formen part i que van crear en certa manera totes les accions d'aquesta agenda que va néixer de baix cap a dalt. Després, la pota del Govern, que és qui té l'obligació i la responsabilitat d'executar-

la, i després la pota del Parlament, que som els que podem fer aquesta revisió, impulsar canvis normatius o fer propostes perquè el Govern les vagi aplicant.

I bé, com deia el diputat de Junts, aquestes cinquanta-sis accions de l'agenda rural, d'aquest repte, tot i que són ja 892, aquestes cinquanta-sis són les del repte, però també moltes no tenen la responsabilitat directa

Fitxer 10COSDARC3

en les diputacions, sinó que estan repartides entre diferents departaments de la Generalitat i ajuntaments i diputacions, no? Per nosaltres és molt important el desenvolupament de les accions d'aquesta agenda rural i concretament crec que en el cas que ens ocupa avui, amb el paper de les diputacions i més concretament la Diputació de Tarragona, és una de les accions estrella que és l'aprovació de la Llei de l'Estatut dels municipis rurals. Jo crec que aquesta llei ha permès que el que sempre dèiem de fer aquesta discriminació positiva cap als municipis rurals tingui forma de llei i es pugui dur d'aquesta…, que es pugui fer d'aquesta manera.

Per tant, el que li voldria preguntar, de quina manera l'Estatut que es va aprovar al juliol del 25, tampoc fa pas tant, si a nivell de Diputació, perquè hi ha articles que fan referència específicament a les diputacions, sobretot en el que és la simplificació, que en certa manera, l'exemple que vostè ens ha posat ja ho és una simplificació burocràtica, en comptes de presentar-se a deu subvencions, fer-n'hi una. O si també estan treballant o tenen previst de fer alguna simplificació més a nivell d'ordenances o de normativa que els propis ajuntaments, que de vegades també amb aquest assessorament jurídic que vostès també han explicat que fan amb l'assistència municipal, si han aconseguit també alguna bona pràctica en aquest aspecte, que moltes vegades els ajuntaments van fent les ordenances, sí que hi ha les ordenances tipus que les entitats municipalistes també se n'encarreguen, però si en aquest aspecte també hem tingut alguna opció d'ajudar-los.

Respecte al que ens ha explicat i sobretot m'ha interessat aquesta comissió de seguiment perquè moltes vegades, quan es comença un projecte com el que ens ha explicat d'ImpulsDipta i amb aquestes reunions que fan seguiment, amb aquesta escolta activa, s'hi han detectat ja les parts bones i les negatives, què està

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

funcionant, què no funciona, perquè per nosaltres també és important després poder traslladar o que es pugui replicar, que l'esforç que fa una administració sigui replicable a les altres, quins serien els punts forts i febles que vostès estant detectant.

Després, amb el tema del Repte 7, quan parla de governança, que justament és el gran problema i que ara també hi ha el model aquest de governances més compartides, que els ajuntaments, sobretot els petits no se sentin sols, que moltes vegades és el que els hi passa, i amb tots els grups que treballen i més en l'agenda rural, no sé si estan treballant amb els grups d'acció local, potser ho fan més amb la Generalitat i la Diputació no, però…, i més tenint en compte que ara, amb l'aprovació…, de la futura aprovació del marc financer d'Europa, aquests grups tenen cert risc, no sé si ja estan treballant amb ells.

I se m'està acabant el temps. Bé, en principi…, i oferir aquí com a diputada i portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra, doncs si hi ha alguna acció que vostès considerin que podem impulsar des del Parlament, doncs també posar-nos a la seva disposició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada.

I ara tancaríem aquesta ronda de grups parlamentaris amb el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta.

Gràcies, senyor Bigordà, per la seva explicació. Ens ha dit que havia sigut desordenada, li puc dir que no, que ha quedat molt clar i en tot moment ben estructurada, perquè al final ens ha explicat tota la feina que vostès fan.

És veritat que qui coneix el territori, qui coneix el Camp de Tarragona sap que…, i qui no el coneix també, sap que no té res a veure amb una altra diputació, amb la feina que es fa des de Diputació a Tarragona perquè són…, perquè és diferent, com és diferent Lleida o l'àrea metropolitana, no té res a veure.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llavors, jo li faré preguntes directament de la seva exposició. Parlava de la prova pilot, aquesta comptabilitat dels ajuntaments, bé, el que portaria la comptabilitat dels ajuntaments. Jo li volia fer una pregunta, és si ja han fet algun tipus de prova pilot, o anirem directament als 300…, als pobles de menys de 300 habitants, que és el que vostè ha dit.

Després, quan parlava de l'ImpulsDipta, els meus companys que han parlat abans que havíem parlat econòmicament dels diners que són, però volia que ens especifiqueu quants ajuntaments tenen afectació en l'ImpulsDipta.

També després, quan vostè parlava dels recursos i els municipis, m'ha semblat molt interessant la part aquesta del setanta per cent, que són trenta-cinc per cent d'inversió i la resta, l'altre trenta-cinc pot ser inversió o despesa corrent. Llavors, la meva pregunta és, jo crec que ha dit que sí, però volia confirmar-ho, és que si aquest trenta-cinc per cent d'inversió es pot unir a subvencions com pot ser el PUOSC, que aquest any, o el futur Pla de Pobles, si poden ser, sumar-se. I després, si existeix alguna part d'aquesta part del trenta-cinc per cent d'inversió que ha d'estar destinat sí o sí a habitatge social, per exemple. Perquè quan es va aprovar –que jo vaig ser ponent, deia, de l'Estatut dels municipis rurals–, a la llei de l'Estatut es parlava molt del repoblament, i sobretot de l'arrelament a aquesta…, i vostè, com a alcalde també d'un poble petit, sap què és l'arrelament i que la gent es quedi i tingui un futur als seus municipis, i jo crec que seria una part bona si no es fa que aquesta part d'inversió pogués tenir aquesta mirada d'habitatge social i de poder construir en el mateix poble.

I després també ha parlat de les comissions de seguiment, ja per acabar, que és una escolta activa, que això ajudarà a fer un nou conveni per a la següent legislatura. I volia saber…, si ens podia destacar quines són les fortaleses o no fortaleses que s'han pogut treure d'aquest tipus de comissions de seguiment. Una altra vegada donar-li les gràcies i també posar-nos a disposició del que necessitin.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I ara, un cop feta la ronda dels diferents grups parlamentaris, tornaríem la paraula al senyor Marc Bigordà perquè pugui afegir el que correspongui i poder respondre també les diferents intervencions dels grups.

Endavant i gràcies.

Marc Bigordà Prió (diputat de Concertació i Assistència Municipal de la Diputació de Tarragona)

Bé, m'he anat apuntant i espero seguir l'ordre que heu anat intervenint i tractar de resoldre el màxim de dubtes que hagueu plantejat.

Comencem. Diputat de Junts, mencionava, i és una mica…, serveix també per resposta, no sé amb quina de les dues, que crec que la seva, senyora Martínez, província de Tarragona són 190 municipis, són 184 ajuntaments i sis EMDs. Tots ells són beneficiaris de l'ImpulsDipta, i llavors, tots ells, com entra en la fórmula que us deia abans? Doncs depenent del tram de població tens un import, depenent de la densitat de població que hi hagi al municipi tens un altre plus d'import o no, si el municipi ha patit despoblament tens un altre plus que et dona més recursos, si aquell municipi en qüestió té entitats o nuclis històrics dintre del mateix Ajuntament també té un plus, i si l'extensió territorial del municipi, com més gran sigui, també té més diners.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per saber exactament quants d'aquests…, no tinc, no tinc els deures fets perquè sincerament, i ja em perdonaran els companys de micropobles, però no m'ha quedat clar quins són els municipis que són micropobles i quins no, perquè hi havia una època que parlàvem dels de menys de cinc cents habitants, *(remor de veus)* perdó? fins a mil, però llavors després hi ha certes…, hi ha certes convocatòries o concurrències que el Govern de la Generalitat promou que dius, doncs mira, parlàvem de Pla de Pobles fa un moment. Pla de Pobles, capitals de comarca que n'hi ha que superen amb escreix els mil habitants també en poden ser beneficiaris. D'altres casuístiques i per certes convocatòries que el topall es parlava dels 2.000, per tant, no li sé dir.

Dit això, és públic. El conveni de concertació és un conveni firmat entre la Diputació de Tarragona i tots aquests 190 ens municipals. A les últimes pàgines apareixen els municipis i ens podríem dedicar a anar sumant, anar veient població i anar sumant i

apareix la fórmula detallada que sabem per extensió territorial, perquè ha perdut població, i el detall. Si comencéssim per la primera pàgina, que el tinc aquí obert, i per ordre alfabètic, Aiguamúrcia que sé que l'any 2022, que era la dada que es tenia en compte, llavors tenia menys de mil habitants –a dia d'avui crec que ja els supera– doncs s'enduia un total de 879.129 euros, i si seguim amb l'exemple d'Aiguamúrcia per la població eren 684.000, per densitat de població, 22.000 euros, no havia patit despoblament, per tant no sumava, per entitats o nuclis històrics s'enduia 64.000 euros, que són 8.000 per cada nucli de població; Aiguamúrcia és un municipi de molta extensió territorial, que per això per superfície s'endú 108.000 euros. I així podríem anar seguint amb Albinyana, l'Albiol, Alcanar…, el que volguéssim, i podríem acabar sabent el detall clavat dels 162 milions d'euros, quants corresponen als municipis de menys de mil habitants i quants als municipis de més.

Parlàvem també de la simplificació. Què fem? Simplificació en aquests tràmits tenim dades objectives que són espectaculars, reducció de tràmits amb un total d'un 89,14 per cent. En el període 20-23 s'havien fet un total de la suma de tots els ajuntaments en totes les convocatòries de subvencions de 6.995 sol·licituds de subvencions. Amb l'ImpulsDipta, que això es fa una única sol·licitud a principi de mandat –que no va ser ben bé principi, perquè el mandat tots sabem que el començàvem el segon trimestre del 23, però no es va aprovar això fins al primer trimestre del 24–, doncs aquell primer trimestre del 24 els ajuntaments aprovaven per Ple aquestes sol·licituds, estem parlant, amb totes les sol·licituds que implicarà, de 760 tràmits; de 6.995 a 760 la diferència és abismal.

I penso, senyora Bergés, ho deia vostè, que deia molt bé, simplifiquem tràmits pel que fa a les subvencions o la manera d'aquests convenis de concertació amb els ajuntaments, però com simplifiquem tràmits amb els ajuntaments pel que fa a les assistències o en d'altres àmbits? Quin marge de millora hi teniu en aquest sentit? Ho tenim identificat, perquè aquí sí que és veritat que és un punt que per l'agilitat de tots plegats, que requereix d'una millora i és un dels punts que ha sortit en aquestes comissions de seguiment que mencionava la senyora Martínez i que de cara al proper mandat esperem que es pugui materialitzar. Què vull dir amb tot això? Fem-nos a la idea. L'Ajuntament d'Albinyana, que mencionàvem fa un moment, demana una assistència a la Diputació de Tarragona perquè necessita un projecte

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

d'enginyeria per urbanitzar tot un carrer, mil metres quadrats de carrer, i per urbanitzar això, i per concedir aquesta assistència implica una feina administrativa que han de fer informes els uns, els altres, i el diputat de torn ho ha d'acabar firmant, i aquell mateix Ajuntament té un procés selectiu perquè la borsa de la brigada municipal o de la llar d'infants o del que sigui, i és un altre expedient paral·lel, i podem continuar, ha de fer el tancament comptable, una altra vegada cada any cal que fem un expedient, un decret per dir que t'ajudarem a tancar l'exercici econòmic? Doncs potser no cal, ho podeu demanar quan vulgueu, una assistència d'aquest tipus de totes les que hem anat mencionant abans. I aquí la voluntat i els punts de marge de millora que ens agradaria és introduir, en els pròxims convenis, que ja directament qualsevol de totes les assistències que la Diputació de Tarragona ofereix amb un preu públic que les poden demanar quan les necessitin i que no sigui necessari tot aquest tràmit administratiu pels uns i pels altres, perquè l'Ajuntament l'ha de demanar, i ja us podeu imaginar, un decret d'alcaldia o del càrrec electe responsable, notificar-lo, i naltros també tota la feinada administrativa. Doncs per aquí, senyora Bergés és el punt que tenim identificat i que és un dels reptes de cara al proper mandat, que esperem que faci la vida més fàcil a tots plegats.

Escolta activa. Amb això hi coincidim els dos grups d'Esquerra i del PSC. Sí, crec que una mica a la pràctica veníeu a dir minut i resultat, què traieu, quin suc traieu de totes aquestes reunions que feu amb tots els ajuntaments, no? No he entrat en el detall perquè són 46 pàgines del conveni de concertació de l'ImpulsDipta i de les obligacions que aquest conveni implica amb els ajuntaments. Coses que hem identificat que possiblement tinguin marge de millora i que tenen un pèl d'incongruència, perquè abans una mica ho dèiem, ostres, carai! Els municipis rurals, els micropobles, aquells que tenen menys recursos humans per executar coses, han fet un conveni tan exquisit que la comunicació per dir que hem rebut aquests diners per part de la Diputació necessites tenir professionals de xarxes socials, perquè si no, no acabaran pagant la subvenció. I això ho hem identificat i hem vist que potser sí que l'Ajuntament de Tarragona, de Reus o aquell que té 20.000 habitants sí que li hem d'exigir que fins que no hagi posat el hashtag no li paguem la subvenció, però potser hi ha ajuntaments que no tenen ni xarxes socials i li estem demanant unes certes publicacions i amb un nivell d'exigència molt elevat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

i aquí són coses que s'han anat repetint, bé, és una de les que tenim identificades, que de cara a la propera, doncs potser podríem mirar de ser una mica no tan exigents.

Un altre que també hem identificat és la penalització. Abans d'explicar-vos la penalització us explico la bondat, perquè és una bondat que no sé qui de vosaltres deia «si des del Govern de la Generaliat podem ajudar, ajudarem». Doncs ara, si em permeteu, em canvio el barret, em poso un barret d'ajuntament de pocs recursos, i abans en parlàvem amb els companys de micropobles. Una de les grans bondats que té el PUOSC o així són les bestretes. Està molt bé la bestreta del setanta per cent, però que el trenta per cent restant trigarem molt a cobrar-lo. Què fa el govern de la Diputació de Tarragona amb els ajuntaments pel que fa a les inversions? D'inversions, n'hi ha de dos tipus. Imaginem-nos que l'Ajuntament X, sigui el més petit o el més gran, vol fer una compra amb aquests diners que té de l'ImpulsDipta. Tan bon punt comuniqui a la Diputació l'acord de l'òrgan col·legiat per fer aquella compra, la Diputació ja li fa la bestreta del cent per cent. Això facilita molt la liquiditat municipal. Com funciona quan la Diputació, o quan els ajuntaments adjudiquen, aquesta avinguda que us deia abans dels d'Albinyana que volen fer un carrer que costarà 600.000 euros i diu «això ho vull subvencionar amb la Diputació de Tarragona»; perfecte, l'ImpulsDipta. Una de les obligacions és, com a màxim trenta dies després d'haver adjudicat aquesta obra, ho heu de comunicar a la Diputació de Tarragona, i, si no, penalització del cinc per cent de l'import finançat, que aquí és on tenim marge de millora com a Diputació. Però, quina és la gran bondat d'aquesta comunicació com a màxim amb trenta dies? Que una vegada hem rebut, sabem que l'Ajuntament d'Albinyana ha adjudicat aquell projecte que pujava a

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 10COSDARC4

600.000 i l'ha adjudicat per 550 i ens en demanava 500 no sé quants sabem que es finançava el noranta per cent, doncs el setanta-cinc per cent de l'import finançat ja se li fa una bestreta dintre dels trenta primers dies des que ens ho ha comunicat, que això també ajuda molt a la liquiditat municipal, i el vint-i-cinc per cent restant el rebrà una vegada ens hagi justificat, no dos anys més tard o un any més tard. Vull

dir que això és una cosa que és novetat a la Diputació de Tarragona i els ajuntaments n'estan molt contents.

On no estan contents? O que hem vist en els ajuntaments de carai, potser massa exigents? Amb aquesta penalització del cinc per cent. Perquè una penalització hi pot haver un ajuntament, vull dir, podem agafar l'Ajuntament que volguéssim. Hi han ajuntaments, ens trobem realitats que fan…, tenim aquells 500.000 euros dels quals acabarem destinant a fer inversió 400.000 euros i diuen, és que nosaltres tenim tan pocs recursos, tan pocs recursos, que hem de fer una inversió d'un projecte, uns equips de so i un no sé què que ens puja a 5.000 euros i ho hem de fer dintre de l'ImpulsDipta, perquè no tenim capacitat amb recursos propis de fer aquesta inversió de 5.000 euros. I nosaltres diem, cap problema, tens un màxim de dotze inversions, si en vols fer moltes de poc import, fes-ne moltes de poc import, que aquest sí, el de 5.000 euros té una penalització del cinc per cent, doncs sí que a ningú li agrada perdre diners, però tampoc és cap gran cosa, potser; en canvi, hi ha algun ajuntament que diu no, no, jo tots aquests diners que tinc, aquests 400.000 euros els vull destinar tots a fer una gran obra; si et penalitzen un cinc per cent de 400.000 euros, estem parlant de 20.000 euros. I aquí és una miqueta el que veiem tant la part tècnica de la Diputació com la part política, que de cara al proper mandat potser estaria bé de, si ha d'aparèixer la penalització que tingui un topall econòmic, que no sigui només el percentual, sinó que hi hagi un topall. Perquè hi ha hagut algun ajuntament que veure que no li donaràs aquests 20.000 euros amb els quals comptava doncs és una llàstima per a tots.

Què més m'he apuntat per aquí? Perdoneu. Escolta, activa… Preguntàveu sobre els GALPs, si hi estem treballant. Amb els GALPs ens hi reunim periòdicament, potser no amb tanta freqüència com voldríem, però sempre que per una o altra banda hi ha qualsevol inquietud, portes obertes i a disposar.

Decisions que es poden…, diputat de Junts comentava, les decisions que es poden prendre avui i abans no. Crec que és un punt important també, i vinculat amb la realitat que avui ens porta aquí, de les competències que tenim tots, i Diputació de Tarragona moltes d'aquestes coses que oferim ja no són ni competències nostres, són a més a més que el que posem sobre la taula, i certa legislació o certa regulació

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

i demés… Nosaltres podem ser actors, podem ser eines que facilitin la vida i tractem de ser-ho, que facilitem la vida a tots els municipis de la nostra demarcació amb especial atenció, ja ho heu vist, amb discriminació positiva als municipis que tenen menys recursos econòmics i menys recursos humans, però massa més no tenim capacitat de legislació, i massa més crec que no hi podem fer.

La diputada del PSC comentava respecte al que us explicava com a novetat, d'aquest nou servei que oferirem des de la Diputació de Tarragona a partir de l'1 de gener d'aquest any 2027 pel que fa a portar la comptabilitat dels ajuntaments. No s'ha fet cap prova pilot com a tal. Sí que és cert que hi ha alguns ajuntaments, i això estem en família, no sortirà d'aquí, que pràcticament estan intervinguts per la Diputació, perquè malauradament, per falta de personal, per les casuístiques que sigui, qui els hi acaba portant la comptabilitat i els ha acabat fent tot per tractar que estiguin al màxim al dia és personal de la pròpia Diputació de Tarragona, i d'aquí és on els tècnics tenen identificada aquesta necessitat i és on els tècnics ens han traslladat a la part política, escolteu, creiem que valdria la pena començar amb aquesta…, oferint-ho, que això no és obligat, hi ha algun ajuntament que diu jo, per molt que tinc 150 habitants, a mi la Lluïsa em porta la comptabilitat, m'ho fa millor que ningú, encara que tinc la Lluïsa i la Maria o el Joan i la Lluïsa destinarà el cinquanta de la seva jornada de treball a la comptabilitat, vull que m'ho faci ella; cap problema, endavant, amb la Lluïsa i no ens hi posem. Vull dir, no és obligatori, cada ajuntament té la llibertat d'escollir o no. I és això, doncs començarem directament ja a partir d'aquest 1 de gener i de municipis de menys de 300 habitants estem parlant de trenta-nou ajuntaments a dia d'avui a la demarcació i superaven la trentena els que ens han dit que sí. Penso que ho comentava abans vostè, diputat de Junts, si hi havia algun altre…, o no sé si vostè, perquè ara m'he perdut. Si hi havia algun altre servei o alguna altra assistència, a part d'aquesta de la comptabilitat, que tinguem previst de facilitar pels ajuntaments de la demarcació. Ara mateix no, vull dir, l'objectiu de cara al 2027 és aquesta, fins ara hem anat actualitzant-nos i veurem si el 27 funciona molt bé, doncs potser podrem incrementar el llindar, en lloc d'arribar als dels 300, arribar als dels 500 o ja ho veurem.

De la resta, perdonin, però no se la seva realitat o la realitat vostra; sé la meva, vull dir, sé el que implica estar en un govern d'un municipi de pocs centenars d'habitants

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

i sé el que implica el temps…, a què hi destina més temps el personal que hi ha en aquell ajuntament, que a vegades el personal és un, és un i mig o és 0,8, depenent, i la comptabilitat era el punt que dèiem que s'hi destinava moltíssim temps. La resta són mil tecles diferents, perquè dius, a contractació ja els hi prestem l'assistència concreta, aquell ajuntament que ha de fer una única licitació en tot el mandat d'un gran projecte de 400.000 euros demana assistència i l'ajudem a fer els plecs i el que convingui, però no li posarem permanentment una persona allí perquè faràs una licitació grossa. Aquell ajuntament que té un problema, o té un problema o se li fa bola perquè no està acostumat a una llicència d'activitat extractiva, m'ho invento, d'una cantera que hi ha al seu terme municipal, i diu carai!, amb això es demana l'assistència de la Diputació i t'ajudarem, però no tindrem un tècnic d'activitats exclusiu per a aquest ajuntament. El que veiem que s'endú el gran gruix de temps és aquest. La resta, doncs atendre el senyor Joan i a la senyora Maria quan venen allí a vendre tiquets del sopar de Festa Major i el que convingui, però aquí creiem que com a Diputació, un valor afegit no li podem aportar.

Tot això és súper positiu i els convidaria que vinguéssiu, perquè, ja per anar acabant, a qualsevol d'aquestes comissions de seguiment. Està molt bé fer aquesta escolta activa i a la part…, a la part pública no, tot és públic, però la part política i a la part tècnica, perquè segur que s'ha anat fent i de diverses maneres, però aquestes reflexions que ens traslladen els qui a diari viuen, conviuen, pateixen o gaudeixen de la realitat de gestionar municipis de poca població, nodreix moltíssim i molt positivament la Diputació de Tarragona per tal que puguem ser millors, millors actors i millors eines per facilitar la vida al nostre veïnat, que aquest és l'objectiu compartit entre tots els que estem aquí.

I per part meva, no sé si m'he deixat algun dubte del que ens plantejàveu; qualsevol cosa, a disposar.

Gràcies.

Habitatge social, m'he deixat. *(Remor de veus.)*

La presidenta

Afegeix, afegeix.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Marc Bigordà Prió (diputat de Concertació i Assistència Municipal de la Diputació de Tarragona)

Puc, presidenta?

Va haver…, l'habitatge, què us he d'explicar? Penso que no solucionaré res jo avui aquí, parlant d'habitatge, però hi va haver el gran dubte i el gran debat polític intern a la Diputació de Tarragona al principi de mandat, quan es menciona de tirar endavant l'ImpulsDipta. Perquè us ha quedat gravat el municipi de menys població que s'endú aproximadament 500.000 euros en quatre anys i el municipi de més població que s'endú aproximadament 2 milions d'euros en quatre anys, dels quals el trenta-cinc per cent d'aquests recursos Diputació de Tarragona ha dit escolteu, això hem d'apostar sí o sí amb cultura, salut pública i transició ecològica, doncs anem a restar trenta-cinc per cent en aquests 500.000 i amb aquests 2 milions, a veure quants ens en queden, i estem parlant de quatre anys, i estem parlant que qui no té el clavegueram que està malament, té aquella plaça que no sé què, o té l'accessibilitat a l'Ajuntament…, perquè jo vinc d'un ajuntament que, accessibilitat, menys dos, que dius, hosti…

Tant de bo poguéssim tenir molt habitatge i poguéssim apostar, però no ens vam atrevir perquè sabem que construir un habitatge o reformar un habitatge és molt costós i no ens vam atrevir a que fos una obligació dintre d'aquests recursos, perquè imaginem, no sé, no sé vostès com…, què els implica reformar un habitatge, però anem al municipi que rep, que li queden els 400.000 euros aproximats, que no arriba a 400.000 per fer inversió, i si li obliguem a fer habitatge, quin percentatge li posem? I amb aquell percentatge potser només li queden 20 o 30.000 euros, i amb 20 o 30.000 euros que farà? No podrà fer res. I aquí és el gran punt que crec que tots plegats, i agafant el guant que penso que m'estenien tots vostès, hem de remar plegats i hem de trobar la manera per ajudar a transformar els nostres municipis. I és un tema de preu, sí, però és un tema de disponibilitat, no només de preu.

I un prec, si me'l permeten, un gran problema el tenim legislativament. I el tenim legislativament amb la impossibilitat, per molt que s'ha fet i s'està fent una feinada amb l'Estatut del municipi rural, però tu vols allargar una mica un carreró d'un poble i després et ve els d'Endesa i et diuen això és un polígon per desenvolupar, un

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

polígon d'actuació urbanística, per molt que vulguis fer tres cases, aquí un transformador, i un transformador sol val 100.000 euros. Però és que després parlem de l'obra civil d'aquell carrer, i són tres cases que no van…, ara anava a dir Altafulla, vull dir, però, que no anem a primera línia de mar d'un municipi de costa, de qualsevol de les províncies que ens puguem imaginar o de províncies d'interior que diguis en aquell municipi, que és tot tan preuat, i ens costa molt i això limita molt, i això ens hi trobem molt a la Diputació, que deu municipis que voldrien i podrien créixer i que hi ha gent nascuda en aquell municipi que estaria disposada a pagar un plus abans d'anar al poble del costat, perquè diu jo tinc aquest sentiment d'arrelament i potser m'ho puc permetre, però no em puc permetre el que implica urbanitzar aquell carrer amb aquests costos de la vida tan cara. I sobretot, sobretot, el gran problema el tenim amb les distribuïdores elèctriques.

Fins aquí el rotllo, i perdoneu que m'hagi estès de temps.

La presidenta

Moltes gràcies al senyor Marc Bigordà, agrair-li la seva compareixença i les explicacions, repeteixo, diputat delegat de Concertació i Assistència Municipal i alcalde d'Els Garidells.

Ara sí, diputats i diputades, pararíem un moment la comissió per acomiadar el compareixent i així fem el canvi a la següent compareixença, ens aturem tres minutets.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

Fitxer 10COSDARC5

La presidenta

Doncs diputats i diputades, si us sembla, reprenem la sessió.

Compareixences

357-01615/15, 357-01616/15 i 394-00004/15

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I ho fem amb aquesta segona part de la comissió, amb aquesta compareixença conjunta de la senyora Bàrbara Lligadas i Muñoz com a secretària general adjunta de la Federació de Municipis de Catalunya, de la senyora Irene Navarro Soler, com a responsable del gabinet tècnic del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona, i el senyor Joan Solà com a president de l'Associació de Micropobles de Catalunya, i el senyor Joan Pluma com a coordinador també de l'Associació de Micropobles de Catalunya.

Si els sembla, seguirem aquest mateix ordre, per tant, cadascú de vostès tindrà un temps d'uns deu minuts per poder fer l'exposició. Un cop hagin fet totes les tres entitats l'exposició, passarem la paraula als grups parlamentaris i després tornaran a tenir un torn per respondre o per afegir allò que considerin. Tema purament pràctic, allà tenen un cronòmetre que els anirà fent la baixada del temps, més que res perquè tinguin una idea i per tant, si els hi sembla, començaríem ja amb la intervenció de la senyora Bàrbara Lligadas.

Endavant.

Bàrbara Lligadas Muñoz (secretària general adjunta de la Federació de Municipis de Catalunya

Federació de Municipis de Catalunya)

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies diputats i diputades que estan avui aquí.

Volem agrair que ens hagin convidat a poder participar d'aquesta comissió a la Federació de Municipis i també volem aprofitar i posar en valor el reconeixement cap a ARCA, una associació que està ajudant a fer la coordinació tècnica, la feina d'impuls, el seguiment de l'agenda rural, així com també el conjunt de totes les entitats i tots els organismes que hem fet possible i que estem contribuint a construir-la igual que els companys que tenim avui aquí a la taula. Aquesta feina compartida entenem que mereix un reconeixement i una continuïtat, i per això ho volem posar en valor.

L'agenda rural, com bé saben, és el resultat d'un ampli procés participatiu i de la voluntat d'incorporar les necessitats del món rural a les polítiques públiques del país.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El seu abast va molt més enllà del despoblament, que és un dels principals reptes que tenim i és el que sempre fa saltar totes les alarmes. Però també estem parlant d'habitatge, de serveis públics, de mobilitat, d'activitat econòmica i de sostenibilitat. Però sobretot estem parlant que les persones puguin continuar vivint, i de manera digna, en els seus pobles. Per nosaltres, hem de tenir clar que els municipis rurals no són un parc d'atraccions per a les persones que viuen en les zones metropolitanes.

Per tant, també es tracta de reconèixer la diversitat territorial de Catalunya i l'aportació que fan als municipis rurals al conjunt del país, tant des del punt de vista econòmic com social i ambiental. I especialment, d'assegurar que els governs locals tinguin veu en les decisions que afecten el seu territori i disposin dels recursos i dels instruments necessaris per desenvolupar les seves responsabilitats. El Repte 7, el repte de la governança, que és el que avui ens porta aquí, doncs ens situa davant d'una qüestió de fons. Quin paper tenen els governs locals? Amb quins recursos compten i fins a quin punt participen en les decisions que afecten el territori? Voldríem ordenar la intervenció en tres conceptes, en tres eixos: els avenços, la governança efectiva i els compromisos pendents.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En primer lloc, cal reconèixer els avenços i alhora reforçar la capacitat real dels ajuntaments. L'estatut dels municipis rurals, el fons específic, el PUOSC, les línies d'assistència tècnica i el pla de pobles són avenços importants que poden ajudar a planificar inversions i atendre millor les necessitats de la població. Però també hem de valorar si aquests recursos són suficients, si tenen continuïtat en el temps i si responen de manera adequada a les necessitats dels diferents municipis. No podem oblidar que la dispersió de la població, l'envelliment, l'extensió del territori o el cost de mantenir determinats serveis públics comporten unes necessitats de finançament que no poden valorar únicament el número de població que viu en el territori. Per això, cal avançar cap a uns criteris de distribució que reconeguin aquestes particularitats i contribueixin a garantir unes condicions de vida i uns serveis públics adequats, independentment del municipi on es resideixi. És la famosa equitat territorial, és el que, al cap i a la fi, estem parlant aquí.

Al mateix temps, la suficiència financera també ha de significar més autonomia per als ajuntaments, amb recursos estables i de lliure disposició, que els permetin planificar les actuacions i decidir les prioritats del territori des del territori. No es tracta només de disposar de més finançament, sinó de garantir que els governs locals tinguin més capacitat per decidir com utilitzar-lo, sense una dependència excessiva de subvencions condicionades que sovint no responen a les necessitats més immediates del territori.

Els recursos econòmics han d'anar acompanyats de capacitat administrativa. Molts ajuntaments continuen tenint dificultats per cobrir les funcions de secretaria, d'intervenció o suport jurídic o tècnic. Fins i tot comença a passar en ajuntaments de dimensions més grans, ja podem imaginar què els passa als municipis rurals. No tots necessiten tenir professionals en plantilla, però tots han de poder accedir a aquest suport en condicions adequades. L'autonomia municipal ha d'anar acompanyada dels mitjans necessaris per poder exercir aquesta autonomia municipal. Cal reforçar la cooperació amb diputacions i consells comarcals, millorar la coordinació amb la Generalitat i evitar calendaris i procediments que multipliquin la feina municipal. Planificar ha de voler dir ajudar els municipis a definir i executar el seu projecte de futur. No volem nous tràmits, volem simplificar.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En segon lloc, la governança ha de servir perquè la participació municipal incideixi realment en les decisions. en aquest àmbit. Cal aprofitar la feina de la comissió motora, l'experiència d'ARCA i dels grups d'acció local, així com la participació de les entitats municipalistes. Convé clarificar la relació d'aquests espais amb la Comissió Interdepartamental de Governança Rural i el Consell Català de Municipis Rurals, sense generar estructures paral·leles ni duplicitats. També s'han ampliat les funcions del Consell Català de Municipis Rurals. És un avenç, però la seva utilitat dependrà de si les aportacions dels municipis es tenen en compte i si reben resposta. La participació institucional no s'ha de mesurar pel nombre de reunions, sinó per la capacitat real d'incidir en les decisions. En aquest país tenim un síndrome, que és el síndrome de la «reunionitis», i si les reunions no són eficients, no serveixen per a res. La governança també passa per escoltar la ciutadania, amb processos adaptats a cada poble i canals presencials i digitals, que garanteixin la participació de tothom,

especialment d'aquells col·lectius que normalment queden al marge, com poden ser els joves, les dones o les persones amb discapacitat.

En tercer lloc, necessitem transformar els compromisos de l'agenda en actuacions amb resultats, i actuacions que requereixen un impuls addicional. Descentralitzar decisions, reforçar la representació dels municipis rurals en els organismes sectorials i adaptar les polítiques públiques a les particularitats del territori. També en l'urbanisme. És imprescindible facilitar habitatge i la rehabilitació dels habitatges, però és imprescindible també no desfigurar la identitat dels pobles ni els espais agraris o els valors paisatgístics.

Una mancança concreta que hem de resoldre és la del suport tècnic al Consell Català de Municipis Rurals. Durant la tramitació de la seva regulació des de la Federació ja vam advertir que l'ampliació de funcions no anava acompanyada dels recursos necessaris. Analitzar normes i bases d'ajuts de matèries molt diferents en terminis ajustats exigeix coneixements especialitzats i capacitat d'anàlisi. Per això vam proposar que aquest suport es pogués articular a través de les entitats municipalistes, amb finançament del Govern, i que aquestes poguessin assistir al Consell amb veu i sense vot. Les propostes no van ser acceptades. No n'hi ha prou amb atribuir noves funcions a un òrgan si després no disposa dels mitjans necessaris per poder exercir-les amb rigor, fiabilitat i criteri propi.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta exigència també és essencial per al Mecanisme Rural de Garantia. El *rural proofing* ha de detectar quan una norma imposa càrregues desproporcionades als municipis petits i, sobretot, permetre corregir-les. No volem un nou tràmit formal, volem normes més adequades a les realitats dels ajuntaments. Una prioritat és reforçar la reciprocitat entre el món rural i l'urbà. A Catalunya mantenen relacions quotidianes que hem de reconèixer, la mobilitat, l'aigua, l'energia o el sistema alimentari ens mostren que molts no es resolen dins dels límits d'un municipi. La cooperació ha de permetre impulsar projectes compartits i avançar en la cohesió territorial del conjunt del país. Ja es donen sinergies de manera natural, el que cal és que ho articulem perquè siguin eficients.

I especialment, cal accelerar la concreció del Pacte Rural de Catalunya. Necessitem un acord amb prioritats compartides, administracions responsables, recursos,

terminis i mecanismes de seguiment. El municipalisme hi ha de participar des de la definició fins a l'avaluació dels compromisos. El pacte no ha de repetir els objectius que ja tenim, ha de concretar com els farem efectius. També cal un seguiment compartit amb indicadors senzills que permeti distingir els instruments aprovats dels efectivament desplegats, conèixer-ne els resultats i identificar allò que encara requereix un nou impuls. D'aquesta manera, l'avaluació serà més útil i la feina de tots plegats serà més fàcil i més aterrada a la realitat.

I acabo. Des de la Federació reconeixem els avenços, insistim, reconeixem que hi han hagut avenços, però considerem que ara cal consolidar els instruments, resoldre les mancances i valorar-ne els resultats. El repte no és disposar de més organismes o més programes, sinó aconseguir que els ajuntaments tinguin més capacitat per decidir i actuar, i que això es tradueixi en millors serveis, més oportunitats i una major cohesió territorial. Nosaltres, des de la Federació, continuarem col·laborant, cooperant i estant al servei d'aquest projecte pel que sigui convenient.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies a la senyora Bàrbara Lligadas, com a secretària general adjunta de la Federació de Municipis de Catalunya.

I ara passaríem la paraula a la senyora Irene Navarro, en tant que responsable del gabinet tècnic del Pla Estratègic Metropolità.

Irene Navarro Solé (responsable del gabinet tècnic del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona Pla Estratègic Metropolità de Barcelona)

Moltes gràcies, secretària. Gràcies, diputats i diputades, per ser avui aquí, i em sumo també al reconeixement de la feina d'ARCA i de totes les entitats en tirar endavant aquesta agenda rural i aquest pacte rural tan necessari per al nostre territori.

Bona tarda, avui comparteixo en representació de l'Associació del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona, una associació sense ànim de lucre impulsada per l'Ajuntament de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i deu institucions més, entre altres, l'Aeroport, el Port, la Cambra de Comerç, el Cercle d'Economia, la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, el Consorci de la Zona Franca, la Diputació

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

de Barcelona, la Fira de Barcelona, Foment del Treball, Unió General de Treballadors i la Universitat de Barcelona, eminentment urbà, però que apostem per aquest pacte urbà-rural, i ara, a continuació ho desenvoluparé. L'associació també actualment està formada per més de 300 membres en el seu Consell General.

La finalitat de l'associació principal és definir les estratègies que permetin l'alineament dels actors econòmics i socials metropolitans per assolir objectius compartits a mig i llarg termini. Coordinem i liderem processos de planificació que consisteixen en l'anàlisi dels reptes principals del territori, la creació de visions compartides de futur i la definició d'objectius i línies d'acció concretes.

Des del seu inici el 1988, s'han elaborat sis plans estratègics d'abast, objectius i focus diferents. El Compromís Metropolità 2030 és el sisè pla promogut pel PEM, un pla estratègic per a la regió metropolitana que, aprovat el desembre del 2023, està orientat a impulsar un nou model de prosperitat basat en el coneixement i la innovació, que redueixi les desigualtats socials i territorials en un context de crisi climàtica. Es diu tot sovint des de fòrums internacionals, per exemple, l'Smart City de la setmana passada, que els grans reptes del planeta s'han d'abordar des de les ciutats, que les ciutats és on hi ha d'haver les majors innovacions del present cap al futur per fer front a aquests reptes complexos, l'habitatge, la mobilitat i el canvi climàtic, la resiliència, entre d'altres. No obstant, i si part de la raó, no?, té raó i té fonament aquesta afirmació, això no és possible si no es fa d'una forma articulada amb el conjunt del territori de referència d'aquestes ciutats. No podem anar sols.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El cas de Barcelona, la ciutat real de la qual fer front a aquests reptes és aquest territori metropolità. La ciutat dels cinc milions d'habitants que, concentrats evidentment en les zones urbanes,

Fitxer 10COSDARC6

però també hi ha pobles, urbanitzacions disperses i zones rurals.

És per aquest motiu que el territori de referència d'aquest darrer Pla Estratègic Metropolità de Barcelona és el de la Regió Metropolitana de Barcelona, que correspon als municipis del Barcelonès, Baix Llobregat, Maresme, Vallès Oriental,

Vallès Occidental i la vegueria del Penedès. Un territori de 199 municipis, 127 de la regió metropolitana, vint-i-set de la vegueria del Penedès, en els quals hi viuen més de cinc milions de persones. Cinc d'aquests 336 municipis de menys de cinc cents habitants es troben en aquesta regió metropolitana de Barcelona, i setze més per sota dels 1.500.

Per què ens adrecem aquest territori metropolità divers i ampli? Perquè creiem fermament que Barcelona, però també sobretot el seu territori de referència, és on existeix la capacitat de liderar internacionalment les transformacions urbanes, metropolitanes i territorials necessàries per fer front als grans reptes globals i, per tant, que cal disposar dels instruments adequats de governança i de col·laboració per poder fer-ho, amb mirades conjuntes sobre aquest territori divers, obrint diàlegs i ponts per poder avançar. Un dels objectius que persegueix el Compromís Metropolità 2030 és que la Regió Metropolitana de Barcelona sigui un referent per al desenvolupament d'una nova generació de polítiques de transformació de l'economia, l'espai i el metabolisme de la metròpoli, amb la finalitat de generar prosperitat compartida a tots els seus barris, viles i ciutats i territoris a partir de la mobilització d'aliances entre actors i utilitzant el coneixement i el treball en xarxa a escala local i global.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquest Compromís Metropolità 2030 és un pla estratègic compost per vuit missions, vuit grans objectius compartits, transversals i ambiciosos i transformadors, que han de servir per a l'actuació coordinada d'un ampli ventall d'actors per tal d'impulsar, coordinar respostes innovadores als reptes de la regió metropolitana. Economia innovadora i inclusiva, nivells de renda suficients, emergència ambiental i climàtica, mobilitat sostenible i segura, alimentació saludable, cohesió territorial, habitatge adequat i vitalitat cultural. Ara bé, i com deia, per aconseguir-los no n'hi ha prou amb articular espais de governança que responguin al fet metropolità i aprofitar les oportunitats que ofereix un bon posicionament de Barcelona a les principals metròpolis del món com a referent en cultura, creativitat, innovació i qualitat de vida. També cal situar aquesta articulació en consonància amb un model territorial actualitzat per al conjunt de Catalunya, establint aliances especialment amb el món rural. Una de les aspiracions del Compromís Metropolità 2030 és de contribuir a una nova governança del territori metropolità, entenent que aquesta tampoc es pot

deslligar del conjunt del territori català, i en particular, el reconeixement de les interdependències que entenem com a món urbà i món rural.

Per tant, de la mateixa manera que em referia a escala metropolitana com a ciutat real, tampoc no té sentit treballar aquest compromís metropolità sense contemplar l'espai rural del territori. En la majoria de les missions esmentades és imprescindible que les agendes urbanes i les rurals estiguin connectades, coordinades i es pensin en alguns punts de forma conjunta, reconeixent les singularitats però també obrint els diàlegs necessaris.

En aquest sentit, també és de primera necessitat la coordinació entre l'agenda rural i la gent dels pobles i ciutats de Catalunya 2050, ambdós promogudes des de la Generalitat de Catalunya, un fet que s'ha vingut reclamant des de les respectives aprovacions de les agendes. Per tot plegat, una de les quaranta mesures estratègiques del Compromís Metropolità 2030 és la d'impulsar el Pacte Urbà-Rural vinculat a l'Agenda Rural de Catalunya, essent també la creació d'una taula de treball dedicada als reptes, conèixer les realitats rurals i urbanes una de les accions del repte de governança de l'Agenda Rural de Catalunya. Un pacte amb l'objectiu d'establir unes bases justes i equilibrades de beneficis i costos en aspectes com la transició energètica, la gestió de l'aigua, la sobirania alimentària, la mobilitat, l'habitatge o la distribució de l'activitat econòmica i del talent.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Un dels àmbits específics on hem treballat aquesta vinculació entre les agendes és el de la sobirania alimentària en el marc de la Missió d'Alimentació del Compromís Metropolità 2030. Des del PEM hem contribuït a la creació i n'exercim la coordinació de l'Oficina Conjunta d'Alimentació Sostenible entre la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, amb l'objectiu d'articular l'estratègia alimentària de Catalunya amb l'estratègia alimentària de la ciutat de Barcelona. Aquesta oficina ha centrat els seus objectius a treballar en els vincles urbans i rurals per a la promoció d'un sistema alimentari més sostenible, amb projectes centrats, per exemple, en l'educació alimentària per acostar la realitat rural i de la producció d'aliments a la ciutadania, en especial als nois i noies de les escoles, o l'articulació de centres i cadenes de distribució de productes sostenibles i de proximitat, vinculant xarxes de

productors amb els comerços minoristes i mercats municipals. L'Oficina Conjunta d'Alimentació Sostenible ha estat premiada internacionalment.

Addicionalment, en el marc de l'Espai de Governança de la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana, hi conflueixen actors de la quíntuple hèlix. Hem impulsat una comunitat de pràctica de municipis de la Regió Metropolitana en coordinació amb la Diputació de Barcelona, per enfortir les capacitats de planificació estratègica alimentària municipal i supralocal enxarxades amb els parcs agraris. Tot plegat encaixant amb les accions de l'estratègia del Repte 7 de l'agenda rural, que consisteix a impulsar la planificació estratègica de l'àmbit local per disposar d'un full de ruta de futur a l'hora de planificar inversions i gestionar serveis.

Un altre exemple on hem pogut treballar és en l'àmbit de les polítiques de mobilitat, impulsant estudis conjunts per analitzar la mobilitat a l'entorn rural i les urbanitzacions de baixa densitat per determinar oportunitats per polítiques públiques. Un estudi que la seva clau, la seva importància radica en aquesta mirada conjunta del territori.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Vaig acabant. En definitiva, l'àmbit de les polítiques alimentàries de mobilitat són un bon exemple per a aquesta necessitat d'articular les agendes urbanes i rurals, i per això des del PEM proposem treballar en un pacte urbà-rural on també pugui parlar de la transició energètica, la gestió de l'aigua i el repte demogràfic. Precisament en l'actualitat estem col·laborant amb ARCA amb la promoció d'un estudi de prospectiva estratègica sobre les relacions entre els àmbits rurals i urbans a la Catalunya del 2050. Amb tot plegat, des del PEM considerem que un instrument que creiem fonamental per a aquesta articulació són els plans territorials i per això estarem atents a la revisió del Pla Territorial General de Catalunya, un instrument que caldrà que incorpori fermament aquesta idea de pacte urbà-rural, una coordinació real ja des de la planificació territorial que vagi a favor d'ambdues realitats, entenent el territori en el seu conjunt i fugint de la dicotomia, aspectes clau si parlem i volem fer front als reptes de resiliència del territori en el seu conjunt.

En aquest sentit, és fonamental entendre la interdependència urbana i rural i incorporar noves formes de governança que la preservin, des de la planificació territorial, com en la promoció de polítiques públiques. El juny de 2021, el Pla

Estratègic Metropolità de Barcelona es va adherir a la Comissió Motora de l'Agenda Rural de Catalunya amb aquest objectiu. De la mateixa manera, ens seguim posant a disposició per continuar treballant pel Pacte Rural, en la línia del Repte 7 sobre governança de l'agenda rural.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies a la senyora Irene Navarro. I ara tancaríem aquesta primera ronda de compareixences amb les intervencions del Sr. Joan Solà. I del Sr. Joan Pluma, en tant que president i coordinador de l'Associació de Micropobles de Catalunya.

Endavant.

Joan Solà Bosch (president de l'Associació de Micropobles de Catalunya i alcalde de Riner)

Gràcies, presidenta.

També agrair, doncs, el fet de poder aportar la veu dels micropobles, avui aquí. També agrair i encoratjar i donar força a la gent de l'ARCA per seguir el camí que estem fent, i també agrair als partits polítics presents avui aquí com són Junts, o PSC o Esquerra, que també demostren molt…, els fets demostren més que moltes vegades les paraules, doncs s'agraeix, s'agraeix.

Per tal de facilitar la tasca de la Comissió de Seguiment de l'Agenda Rural centraré la meva intervenció en l'apartat set dedicat a governança. No podrem parlar de tots els temes ni de tots els elements i em centraré en allò que fa referència als ajuntaments, i en especial als micropobles. Intentaré també establir la seva correlació amb l'Estatut del municipi rural, la primera llei derivada de l'agenda. L'agenda, intentaré explicar de dir cada un dels apartats i després fer una valoració per ser al màxim de sintètic possible, perquè aquest temps també veig que va passant.

l'Agenda estableix un primer grup d'accions que al voltant d'aquest eix i un, el 7.1 és enfortir la governança i la planificació estratègica dels municipis, o sigui que em permeto sintetitzar amb paraules clau, i crec que molt entenedores, el que és, com

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

són planificació d'inversions i serveis, descentralitzar, dotar de personal, comptar amb el suport de Govern i diputacions, i enfortir la governança.

Quan posem a valorar el que ha passat fins a dia d'avui, hi ha les parts positives i les no tan positives, però les posarem totes sobre taula. Per exemple, el que és el PUOSC, ja incorporava un tractament específic com a municipis de menys de 2.000 habitants en el disseny que era anterior a l'aprovació de l'Estatut i es va mantenir en la convocatòria actual. El desplegament del fons d'inversió cal deixar-lo per a una propera convocatòria del pla.

Pel que fa el fons específic, s'ha liquidat la previsió transitòria prevista a l'Estatut del 2026, però el futur no s'ha concretat. El reglament havia d'estar publicat el 30 de gener del 2026. Sí, aquest és el fet, un fons específic importantíssim per seguir avançant.

En matèria de personal, o sigui, en matèria de personal, el projecte de llei en tràmit fa poca cosa més que reproduir el que conté l'Estatut del municipi rural sense que hagi avançat massa, un element clau, el tema personal d'aquests ajuntaments. I per no dir la supressió del dèficit, que és clamorós, del secretaris interventors, secretaris interventors, eines fonamentals en aquests ajuntaments, en tots els ajuntaments, però en els dels micropobles també. Sí que la voluntat del Govern ha estat, doncs, de crear aquestes 242 places de secretaria intervenció. És a dir, la voluntat hi és, o sigui, de dir, doncs, de tirar endavant i de resoldre aquest problema, però la gestió del mentrestant, per a aquests que estem en aquests ajuntaments, o sigui, de dir, del dia a dia, doncs és complexa. O sigui, no hi ha borsa d'interins i els canvis de destí dels seleccionats en els darrers procés indiquen encara més la precarietat de què ens trobem.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També parlar de temes urbanístics, una part important, doncs, la confusió de norma. Estem parlant de moltes normatives, avantprojecte de llei, llei de simplificació administrativa, mesures urbanístiques, etcètera. Però creem una confusió que aquests municipis, en el seu dia a dia, aquests tècnics, aquests secretaris, difícil se'ls fa la seva gestió, i tampoc no tenim clar quin és el futur. O sigui, aquest «mentrestant», fins que arribem, de dir, amb quin ens quedem, on anem i on som. I en aquest sentit, doncs, també ho volem evidenciar.

Els grups de treball, o sigui, els grups de treball que són de mesures urbanístiques, simplificació, mobilitat, connectivitat. S'han creat, es van crear, es van crear la darrera, el 6 del 10 de 2026, estan operatius, però poc a poc hem pogut avançar en si mateixos, i ja estem parlant de que som a finals del 2026, no?

En habitatge. En habitatge, la borsa està anunciada des de fa un any, encara que no ha entrat en funcionament d'acord amb el model proposat per ARCA, si bé algunes eines s'han posat en funcionament, com les ajudes a la rehabilitació d'habitatges de titularitat pública. També estem pendents de saber com es concreta el Pla Específic d'Habitatge Rural previst en el pla aprovat a finals de 2024. També dir que la gratuïtat de les publicacions al DOGC per als municipis rurals és una realitat d'enguany, fet que també els ajuntaments, doncs, agraïm.

En el segon grup d'accions es dedica…, el 7.2, que és «crear i enfortir espais de governança supramunicipals» amb dos grans grups d'accions a les quals els 7.2.1 és revisar el model d'organització i gestió supramunicipal. Les paraules clau que les podem definir podem dir la millora de competències dels consells comarcals, l'equilibri territorial, el consorciar prestació de serveis, desplegar vegueries, subsidiarietat i reorientar diputacions a impuls d'economia. Valoració que en fem? El Govern ha de concretar una proposta de llei d'Hisendes locals i una proposta de llei municipals per resoldre aquestes mancances, cosa que de moment no transcendeix, tot i que sí que s'està avançant en fer el que és la diagnosi en si.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Pel que fa a incloure pressupostos, les partides a garantir efectivitat de la llei. Micropobles va fer una proposta, o sigui va fer una proposta a l'hora d'aprovar els pressupostos que parlaven del Fons de Cooperació Local, al canvi adaptat a la realitat, entre altres. O, per exemple, en temes d'educació, de dir, la importància del manteniment de les escoles rurals, que no és el ram que s'ha pogut dir, o també finançar el Consell Català dels Municipis Rurals.

En el 7.2.2 és millorar la coordinació administrativa del món rural, que podríem resumir amb diàleg, transversalitat, coordinació rural amb comissions territorials d'urbanisme, presència de micropobles a òrgans i referents de ruralitat als departaments. Quina valoració en fem? Els departaments van lents designant referents. Ho podem plasmar,

Fitxer 10COSDARC7

hi ha plataformes integrades. Les ajudes supramunicipals encara no han aterrat. L'Incasòl rural encara no apareix ni al web ni sabem com accedir als seus serveis, una eina que havia de ser importantíssima. O els consells comarcals no han rebut encara els recursos necessaris per reforçar la tramitació dels municipis rurals.

En el bloc 3…, perdoneu que vagi…, que vagi avançant, però veig que el rellotge va baixant, també. En el tercer bloc us he de dir l'apartat «Implementar accions i polítiques transversals» s'estructura en quatre apartats, em concentraré en dos. El 3.1 és planificar i legislar amb visió rural i territorialitzada, el qual les paraules clau poden ser gestió sistèmica del territori, preservar identitat rural de nuclis i pobles, crear fons nacionals de cohesió territorial, incorporar estudis d'impacte en norma – pedra seca, per exemple. La valoració? Una mes, o sigui, no s'avança el que ens agradaria, no s'incorporen avaluacions i no es té clar com fer-ho. I no ho dic en to de crítica, sinó que ho dic amb to de realitat i amb to d'intentar millorar la realitat que estem vivint. En aquest cas, les mesures tributàries són plenament vigents des de l'entrada en vigor de la norma, fet que també s'agraeix.

En l'apartat 7.3.3 és incorporar criteris socials i ambientals en la contractació pública. Les paraules clau, criteris socials i ambientals de contractació, clàusules de proximitat, discriminació positiva en selecció de personal i administració. Quina valoració en fem? Les subvencions convocades, que inclouen un tractament específic, són l'excepció a dia d'avui, són l'excepció. Però també dins d'aquesta excepció hi ha brots verds que demostren de dir que si es pot treballar, com per exemple en cultura, si es pot treballar conjuntament i de forma coordinada, s'avança i s'agraeix. Els ajuts de cultura als micropobles és un cas clar, o el projecte Arrels, treballat des de bons inicis conjuntament amb l'associació, doncs ha portat a un camí brillant, de dir ostres, tenim…, sabem com hem de fer-ho, intentem-ho ampliar a tot, que no només siguin brots verds.

Les informacions del Consell Català de Municipis Rurals són excepció, poca cosa, doncs, a dia d'avui se'ls demana. O en aquest cas, de dir, i que està molt bé, la contractació menor va ser un fet, no per l'Estatut del municipi rural, sinó que és que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

just després es va es va acabar aprovant una contractació menor que ens ajuda en els municipis rurals.

El 7.4, el 7.4 *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* i disculpi, presidenta, necessito només un minut més.

La presidenta

Acabi, acabi tranquil.

Joan Solà Bosch (president de l'Associació de Micropobles de Catalunya i alcalde de Riner)

El 7.4 és promoure la participació del món rural en la presa de decisions implementant i models de governança. Paraules clau, processos participatius, canals clars, bústia, consell, governança de parcs, GAL, comunalisme. La valoració que en fem és, per exemple, el sistema intern d'alertes. No té cap mena de sentit com s'apliquen als municipis rurals, és a dir, els municipis que ens hi trobem tres persones treballant, o sigui, ens hem de denunciar els uns als altres? Com? Si estem treballant… És una cosa de dir que hauria de tenir aquesta mirada rural, per posar un exemple. Les paraules claus, en aquest sentit, *rural proofing*, Estatut de municipi… Perdoneu, perdoneu, que jo ja em vaig…, ja em vaig d'això.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El cinquè i darrer bloc és el de propostes sobre normativa i fiscalitat, importantíssimes. Les paraules clau, *rural proofing*, Estatut del municipi rural, fons de lliure disposició, cooperació de municipis grans i petits, llei de muntanya, modificar contractació menor, territorialitzar fons europeus. Per ser l'última no és que sigui la menys important, i el primer que cal assenyalar és que l'Estatut és una realitat i no…, i va ser amb un ampli consens. Recordeu tots els grups parlamentaris, gairebé tots els grups parlamentaris, aprovant-ho, amb mecanismes per desplegar el que no es va tenir temps de concretar. Però bé. Bé, estiguem satisfets. Però la valoració que en fem tornem a estar amb el mateix, mecanisme rural de garantia, el més calent és a l'aigüera, o el Consell Català de Municipis Rurals, tot i posar-hi bona voluntat costa que acabi de funcionar del tot.

I ja per finalitzar, sí que voldria fer una reflexió, en la qual he de dir que l'Estatut del municipi rural va generar, o sigui, el juliol del 2025, una onada positiva, d'esperança,

d'il·lusió i de futur cap a aquest món rural. Però a la vegada, quan parlem de desafecció política, us estranya? Ens estranya? Quan es legisla i no s'aplica, la frustració vers els polítics i administracions és cada vegada més gran. En aquest cas encara s'agreuja més pel fet que, al món rural, o s'hi actua de forma contundent o, com ja vaig dir aquell 2025 o 2024, no hi serem a temps. Tenim traçat el camí, tenim una llei que ens empara i una agenda rural que marca, que traça aquest camí. Com a associació de micropobles, o sigui, estem a la vostra disposició per aconseguir tots els objectius que tenim marcats. Creguem-nos-ho, creguem-nos-ho tots plegats, amb més fets i menys paraules de ben segur que anirem avançant d'una forma molt més ràpida i contundent.

Gràcies.

El president

Gràcies al senyor Joan Pluma.

I ara, un cop tancades les intervencions dels diferents compareixents, reitero, perquè ho deia al principi de la comissió, però com que alguns de vostès no hi eren, reitero que s'han excusat d'aquesta comissió els grups parlamentaris de CUP, de Comuns, de VOX i del PP per problemes d'agenda, per tant, comencem ara el torn dels grups parlamentaris que sí que estan a la comissió i per tant, comencem, com sempre, amb el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula el diputat Ignasi Prat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ignasi Prat i Sarri

Moltes gràcies, presidenta.

En primer lloc, agrair molt sincerament la compareixença de la senyora Lligadas, de la senyora Navarro, del senyor Soler i del senyor Pluma.

I també aniré per ordre, si em permeteu, i començaré per la Federació de Municipis, perquè sabem que la Federació disposa d'una comissió d'Agenda Rural que té tres representants al Consell Català dels Municipis Rurals i que participa en diferents espais de treball amb la Generalitat, i tot això és positiu, és molt correcte, però tenir representació no significa necessàriament tenir capacitat de decisió, perquè jo em basaré en el Repte 7 de la governança.

I aquesta és la qüestió de fons. Clar, el món rural no vol…, el que vol és decidir i no només ser consultat. I sí, estic molt d'acord amb vostè quan ha dit que aquí a Catalunya tenim el síndrome de la reunionitis, perquè és cert, perquè potser calen menys reunions, menys comissions, menys documents estratègics i més capacitat de decisió pel món rural.

I per això li vull fer una pregunta, que de les cinquanta-sis accions del Repte 7, quines ha impulsat directament la Federació de Municipis? I clar, després de tots aquests anys de treball ens podem posar…, si ens poden posar tres exemples de decisions que els municipis rurals avui poden prendre i que abans no podien prendre gràcies a la Federació.

Pel que fa al Pla Estratègic Metropolità de Barcelona, m'he estat mirant una mica i és clar, quan comparem l'agenda rural de Catalunya amb el Compromís Metropolità 2030, hi han coses en comú, objectius compartits en matèria de governança territorial, però no hem pogut acreditar una coordinació formal entre aquestes dues estratègies ni un seguiment conjunt d'accions. Per tant, qui les coordina? O qui respon dels resultats? És clar, parlem d'una regió metropolitana de cent seixanta municipis, ens parla vostè de 199 afegint el Penedès, clar, i més de cinc milions d'habitants, però a la comissió territorial del PEM només hi figuren dinou ajuntaments, menys del dotze per cent dels municipis de la demarcació, és clar, i aquesta comissió és consultiva i, per tant, on queda el món rural? Quants municipis rurals participen en els òrgans del PEM i quina capacitat real de decisió tenen?

El compromís metropolità també vostè ens parlava del pacte aquest d'urbà-rural per equilibrar els costos i beneficis, sobretot de l'aigua, de l'energia, de l'alimentació entre territoris… Però d'això ja se'n parlava el 2023 i el desembre del 2025 encara s'anunciava que es treballava per avançar-hi, i aquest pla realment està actiu? Aquest projecte està actiu realment? Perquè el món rural no pot ser només el territori que proporciona recursos a la metròpoli. Si el món rural comparteix recursos amb la metròpoli, la metròpoli ha de compartir els recursos i el poder de decisió amb el món rural. I això és imprescindible.

I pel que fa als micropobles, el senyor Solà. Què ha canviat realment en la capacitat de decisió dels micropobles des que van aprovar l'agenda rural? Perquè això és

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

important, perquè sabem que el nou marc normatiu reforça la participació del Consell en l'elaboració de normes i subvencions, que s'ha aconseguit pel que fa a la descentralització administrativa i a l'adaptació de les normes a la realitat dels micropobles, perquè això també seria important conèixer, perquè no podem exigir a un municipi de cent habitants el mateix que amb una ciutat de cent mil. I l'objectiu no és tenir més òrgans consultius, com deia abans. I si avui haguéssim de presentar un balanç al Parlament, m'agradaria conèixer quines tres decisions consideren que avui poden prendre els micropobles que abans no podien prendre, i també quines tres decisions continuen reclamant que es descentralitzin, perquè clar, tota l'estona estem parlant del mateix.

I sobre el *rural proofing*, quantes normes o convocatòries de subvencions s'han revisat efectivament, amb perspectiva rural? Quantes observacions s'han acceptat i quantes modificacions concretes s'han introduït? És clar, perquè tot això és una manera de mesurar si la participació institucional està produint resultats, que això és el que realment ens interessa de veritat.

I l'última pregunta que els hi faig als tres, si m'ho permeten, clar, de les set accions estratègiques del Repte 7, quines consideren que s'han materialitzat i quines continuen pendents? Si ho tenen més o menys analitzat.

I acabo, presidenta. Perquè si l'objectiu és que els micropobles i els municipis rurals *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* en general tinguin més autonomia, més recursos i més capacitat per decidir el seu futur, hem de poder avaluar fins a quin punt els compromisos de l'Agenda rural s'estan traduint en resultats concrets. Perquè no n'hi ha prou de garantir la participació, cal garantir-los també els recursos i la capacitat efectiva de decisió. El món rural no demana privilegis, demana les mateixes oportunitats que la resta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

Passaríem ara al torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Montse Bergés.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Montse Bergés i Saura

Gràcies, presidenta.

I en primer lloc, agrair la participació dels compareixents d'avui, una visió clau, sobretot en el món municipal, que són justament els municipis rurals els que han d'aplicar aquesta agenda. Per tant, un reconeixement a la feina i, sobretot, la persistència en acabar aprovant un estatut dels municipis rurals, però que avui ja hauríem d'estar fent més passos decidits.

Tenia dues o tres preguntes, però ja les heu anat contestant, responent una mica en la línia de…, nosaltres, ara com a comissió de seguiment, la nostra funció és fiscalitzar com s'està duent a…, com s'està desplegant aquesta agenda rural i a través de les entitats que formeu art de la comissió motora, que sou els que vau començar redactant-la i ara també fent aquesta aplicació. I ja fa…, la comissió, crec que fa un any, presidenta, no sé si m'equivoco, però gairebé un any que estem fent compareixences, i hi ha una cosa que es va repetint i que nosaltres el primer dia, quan va comparèixer també la directora general, li vam demanar, i era que fes…, que hi haguessin indicadors de seguiment, perquè al final no sabem si el que està passant està funcionant, si no està funcionant, quins resultats està donant, quines coses podem millorar? I aquests indicadors no hi són perquè cada vegada que hi ha compareixences ho veiem.

Després també, amb l'evolució de passar de l'agenda rural al Pacte Rural, que també es va dir que s'aprovaria al juliol, després, al setembre i ara ja estem acabant l'any. No sé si vosaltres teniu novetat sobre l'aprovació ja definitiva del Pacte Rural perquè és on el Govern ens ha dit que a partir d'aquest pacte rural les accions ja estaran prioritzades i és com si tornéssim a tenir un full de ruta, tot i que ja en tenim, perquè ja hi ha accions de l'agenda rural estratègiques i prioritàries. Per tant, m'agradaria saber la vostra opinió també sobre aquesta concreció del Pacte Rural, per quan està previst.

I sobre el Consell, heu coincidit tant la senyora Lligadas com el senyor Solà amb la falta de recursos d'aquest Consell de Municipis rurals. Perquè al final, si ens creiem que perquè sigui un èxit la veu dels municipis hi ha de ser present d'una manera, no només amb veu, sinó amb recursos per poder dur a terme les accions que s'acordin,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

m'agradaria si ens poguéssiu detallar una mica més què és el que està encallat, de quina manera, perquè nosaltres també, com a parlamentàries, puguem fer el seguiment o preguntar al Govern quina és la seva previsió.

Fitxer 10COSDARC8

Sobre…, això ja us ho he dit, el seguiment d'indicadors, el suport al Consell, la concreció. També, senyora Navarro, m'agradaria que sobre el projecte d'aquest pla estratègic, si ens ha posat l'exemple de l'Oficina Conjunta d'Alimentació Sostenible. Entenc que només és àmbit metropolità, però normalment quant a l'agenda rural o l'aportació que vostès poden fer dins del que és el desenvolupament de l'agenda rural, si s'ha fet alguna extrapolació o rèplica amb altres llocs del territori, si està previst, perquè moltes vegades anem fent experiments o anem fent proves i és interessant replicar-les, o si està en aquesta fase o encara no.

I respecte al senyor Solà i el senyor Pluma, també parlar de micropobles. Aquest tema del «mentrestant», no? L'heu repetit en la vostra intervenció dues o tres vegades, que és aquesta esperança que no l'hem de perdre però que l'hem de vetllar després de l'aprovació de la Llei de l'Estatut dels municipis rurals. Després, anuncis que s'han anat fent, que l'Incasòl rural, anuncis que han anat sortint però que no acaben de concretar-se. Llavors, aquí ens preocupa el que heu comentat del fons específic sobre el futur, no sé si…, és a dir, el de l'any 26 bé, entenc que sí s'ha fet, però de quina manera s'hauria de garantir? És a dir, podríem fer-ho el que fos ja per cada quatre anys o per cada tres? Si hi ha alguna proposta del Govern damunt de la taula. Sobre el dèficit de secretaris i interventors, aquest «mentrestant», aquesta creació de les 242 places, si teniu la resposta per part del Govern de quan estaran operatives o quan ja serà una realitat.

Sobre l'urbanisme, aquesta confusió de normes en el «mentrestant», si heu elevat alguna proposta o si ho podem fer nosaltres com a grups parlamentaris alguna pressió perquè això pugui evitar aquesta confusió, que és el pitjor que pot passar quan algú té ganes de engegar projectes.

Sobre el Consell Català de Municipis Rurals ja ho he comentat amb la senyora Lligadas. I aquests referents a la ruralitat, que entenc que *(sona el senyal acústic*

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció) deu ser fàcil, si també ens podeu dir més o menys a quants departaments falta, o heu dit que va molt lent, però que això no són tants recursos, sinó que simplement una veu que estigui allí al departament per poder fer aquest desplegament i aquesta adaptació de totes les normatives.

Bé, se m'ha acabat el temps, en principi, si no, ja anirem comentant.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada.

I tancaríem el torn dels grups parlamentaris amb el Grup Parlamentari del PSC Units per Avançar, i té la paraula el diputat Manel Ezquerra.

Manel Ezquerra Tomàs

Gràcies, presidenta.

Bé, jo en primer lloc m'agradaria posar èmfasi és en agrair que estan aquí vostès i posar èmfasi amb aquest que tots han ajudat a construir els avenços que hem arribat fins al moment. I per començar, el que ens hauria d'il·lusionar és, fa dos anys que tenim l'Estatut del municipi rural, pràcticament, Pla de Pobles que el Govern ja ha implantat, o també el Pla de Barris i Viles, que d'alguna manera no és només per a les ciutats, sinó que també estem veient que hi ha pobles petits que s'estan acollint en aquest Pla de Barris, que és encara molt més ambiciós que…, amb les subvencions que està dotat el Pla de Pobles. Però que són passos perquè per estar satisfets, no?

També a part de vostès, una salutació d'entrada als representants d'ARCA, que són una peça fonamental en aquesta comissió motora que va crear l'agenda rural. I en aquests avenços també crec que vostès són els qui han aconseguit, en general, i d'altres entitats, que estigui a l'agenda política de màxima actualitat, i això no s'havia aconseguit, si mirem endarrere, pràcticament mai. Potser per això havíem arribat al punt que estàvem amb els municipis petits. En aquest sentit, he anotat aquí, per exemple, una pregunta a la senyora Lligadas, quines prioritats han detectat vostès? Perquè aquesta agenda rural disposa de tantes accions que, quines han detectat,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

per posar més èmfasi des de la Federació de Municipis, que falta treballar encara una mica més a fons?

Després també una pregunta per a la senyora Navarro. És clar, els que venim del món rural, quan es parla de món metropolità ho enfoquem com si fos Barcelona, però m'ha agradat que ha dit que són 199 municipis quan ha parlat també del Penedès, segurament que hi ha municipis petits. Quines decisions han detectat d'hibridació que comparteixen aquests municipis més petits dins de la seva associació amb les inquietuds que tenim els que som més d'interior, que segur que n'hi ha, però si podia fer una mica més, de profunditzar una mica més, ens agradaria per a saber-ho de primera mà, com es troben aquests municipis que estan a prop de la metròpoli però que també segurament tenen una singularitat similars als que estan més lluny.

Després, senyor Solà, senyor Pluma, de l'Associació de Micropobles, crec que s'està sent el suport, està sent molt important, i torno a fer també recalcar que vostès són uns dels ajuntaments amb eines de repoblament rural que se'ls ha de penjar la medalla més gran d'insistents, d'incisius, de que no han parat de treballar en aquesta causa. I això és molt d'agrair, no? Però…, més aviat la Generalitat i la Diputació, com avui, per exemple, la de Tarragona, les diputacions de Catalunya, totes estan també posant mesures, juntament amb la Generalitat, que també, com hem dit, està posant com a una prioritat dins de l'agenda política de màxima actualitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Un altre avenç que hem aconseguit posar fil a l'agulla en la creació d'aquestes 240 places de secretaris interventors. Una tasca difícil, sobretot perquè no sé com, a veure si vostès han detectat, quina manera podríem atraure que aquests professionals puguin desplaçar-se, que creiem que el que busquen és estar a prop de les grans ciutats i per això és difícil atreure'ls a aquests municipis una mica més allunyats.

En temes urbanístics, el Decret llei 6/2026 ja ha has fet un gran avanç, de moment està en vigor, després es va passar a tramitar com a projecte de llei i aquí si vostès, a veure si ens poden fer una mica, quines dues o tres prioritats marcaria com a esmenes, perquè vostès crec que van ser uns dels que van fer de «lobby», entre cometes, perquè es tramités com a projecte de llei per a poder fer més aportacions.

Si ens pot avançar una mica ja per on aniran durant la tramitació aquestes millores que se suposa que volen introduir.

I després també volia fer exemples d'organitzacions supramunicipals que en parla també aquí, en la governança, que tenim a Lleida, com a ciutadà de les comarques de Lleida i de la plana de Lleida, tenim el Consorci del Segrià Sud, on hi ha fins a tretze municipis de la zona sud del Segrià que s'han unit per a promoure l'activitat econòmica, que crec que és fonamental *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* perquè aquests pobles puguin continuar, o també la del Bio Hub Lab, que també és un dels set pobles –i acabo, presidenta. Crec que és molt important aquesta unitat i aquesta unió, aquestes petites subcomarques per a poder encarar grans projectes que municipis petits potser no podrien de manera solitària, i crec que aquí no sé si vostès tenen alguna zona més que s'estan unint municipis per a fer aquesta visió de grans projectes.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

I passem ara de nou el torn als compareixents. Ara faria un torn de rèplica, si els sembla, en el mateix ordre que hem fet abans, per un temps aproximat de cinc minuts. En tot cas, com que avui anem lleugers en la comissió, si algú s'allarga una mica més no serà un problema.

Per tant, tornem a començar amb la Federació de Municipis de Catalunya i té la paraula la secretària general adjunta, la senyora Bàrbara Lligadas.

Bàrbara Lligadas Muñoz (secretària general adjunta de la Federació de Municipis de Catalunya)

Bé, bona tarda de nou.

Em preguntava si des de la Federació de Municipis, coses hem aconseguit nosaltres directament. Jo crec que seria una mica estrany que un projecte que té un consens i que treballa d'una manera tan acompanyada amb tantes entitats ens apuntéssim tant de manera individual. El que nosaltres sí que fem és vetllar perquè els interessos de tots els municipis siguin tinguts en compte i perquè tot sigui eficient. Ja ho hem

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

dit al llarg de la nostra intervenció, creiem que hem aconseguit moltes fites, creiem que hi ha coses molt interessants que hem pogut assolir, però de moment queda molt per fer, i un de les grans reptes que tenim és poder tenir eines d'avaluació que ens permetin poder aterrar l'anàlisi i per tant, saber com hem de poder continuar. Perquè sense aquesta avaluació detallada i concreta a vegades és molt difícil, quan et planteges fer una intervenció aquí dius bé, nosaltres sabem, tenim coneixement de què està passant, però hi ha qüestions molt tècniques que no se'ns arriba perquè no estan sistematitzades, i creiem que aquest és un dels reptes que nosaltres estem perseguint moltíssim.

I el que també hem dit abans del Consell Català de Municipis Rurals. Per nosaltres és imprescindible poder millorar la manera de treballar i que tingui recursos per poder analitzar totes aquestes…, tot aquest volum de documentació que s'està creant. Aquestes són la nostra…, els nostres objectius en la nostra labor, però creiem que apropiar-nos d'objectius assolits només per nosaltres seria lleig tenint en compte que és un consens de país i que hi estem treballant molts agents de manera implicada.

Em demanava tres coses que ara sí que es fan i que abans no es podien. Creiem que sí que s'ha començat a assolir una incidència en la normativa, una incidència en la seva aplicació. Creiem que sí, que la visió dels municipis rurals comença a ser tinguda en compte, i també hi han aparegut eines molt, molt interessants, com per exemple la possibilitat de fer inversions a través d'Infraestructures.cat o de l'energètica. Això facilitarà molt la feina dels municipis, dels municipis petits, a l'hora d'executar inversions que ara mateix els és molt difícil. I creiem que aquestes menes de centrals de compres de gestió de serveis ens poden ajudar moltíssim, i això són qüestions que surten gràcies als compromisos i la feina de la gent de l'agenda rural.

També s'ha començat a agilitzar i a millorar en sistemes d'inversions i amb sistemes de mecanismes. Però és el que diem, cal aterrar-ho, cal sistematitzar-ho perquè tots tinguem el mateix llenguatge, les mateixes dades i per tant, puguem fer una anàlisi compartida i profunda en igualtat de condicions des d'una certa objectivitat, perquè ara ho fem més des de la nostra subjectivitat i creiem que ajudaria moltíssim poder treballar.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Agraïm moltíssim també les intervencions de tots els grups i incidir, sí, efectivament en aquesta idea dels indicadors és imprescindible per a tots. I pel que fa de moment, a última hora no tenim novetats sobre el Pacte Rural i per nosaltres, el que diem, és molt important que puguem fer aquest pacte rural perquè no ha de ser continuar ampliant objectius, sinó que ha de ser materialitzar-los, decidir com el fem i amb quins mecanismes aprofundim aquesta agenda rural i per tant, creiem que és fonamental i que no podem continuar demorant aquest pacte.

Em deia el diputat del PSC unes tres prioritats. Per nosaltres, reforçar l'autonomia local és imprescindible amb recursos de lliure disposició, per nosaltres és molt important. I també és molt important el que també han comentat els companys de micropobles. Les figures d'interventor i de secretaria són fonamentals. Quan un ajuntament no té aquestes figures a plena disposició, no estem parlant de que estiguin en plantilla, però sí que tinguin un servei garantit d'aquestes figures, perquè si no s'atura completament la seva funció com a Ajuntament i et veus incapaç de poder fer res sense aquestes figures.

Una segona qüestió podria ser l'adaptació de les normes que comentàvem abans, i la participació directa i real dels ajuntaments per poder, el que dèiem, decidir sobre el territori, des del propi territori, per nosaltres és molt important. I per últim, continuar aprofundint i impulsant la cooperació entre les administracions, especialment el que representa aquí també la companya, entre l'àmbit rural i l'àmbit urbà. De manera natural s'estableixen sinergies, el que hem de fer és aprofundir en aquestes sinergies, sistematitzar-les i treure'n el màxim rendiment. Perquè és evident que el rural no pot viure sense l'urbà, però l'urbà tampoc pot viure sense rural, i no podem simplificar-ho, menystenir l'àmbit rural, perquè no és ni un paisatge, ni és un parc d'atraccions, ni és una font de recursos, és molt més, és un espai on viu gent, on té projectes propis de vida i hem de garantir que aquestes persones puguin continuar tenint aquests projectes de vida.

Gràcies.

La presidenta

Moltíssimes gràcies a la senyora Bàrbara Lligadas.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I passem el torn a la senyora Irene Navarro, la responsable del gabinet tècnic del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona.

Irene Navarro Solé (responsable del gabinet tècnic del Pla Estratègic Metropolità de Barcelona Pla Estratègic Metropolità de Barcelona)

Gràcies presidenta. I gràcies, diputats, per les intervencions.

No sé si podré resoldre-ho tot, hi havia moltes coses de detall, però si més no, és molt interessant el debat que es pugui generar

Una mica aquí sembla que representi el món urbà i tampoc és això *(l'oradora riu) (rialles)*, tampoc vull tenir aquest barret, però sí que és veritat que crec que és molt important que estiguem aquí i que estiguem participant en aquest diàleg, precisament pel que deia la companya ara al final, una cosa sense l'altra no es pot entendre i és una mica el que amb la meva intervenció volia posar sobre la taula, i ha estat l'esforç que des del compromís metropolità com a representants –deixem-ho amb totes les cometes, si us plau, possibles– d'aquesta urbanitat, no? Volíem treballar en aquesta idea del pacte urbà-rural, que no és tant una formalitat, comentava això com que fa anys que se'n parla i que es diu…, no està en el pacte rural, que estem parlant, que això sí que és un instrument formal, sinó per ara molt ho treballem a

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 10COSDARC9

a marca des d'un concepte, no?, ja veurem quina forma acaba tenint o no, però com aterrar realment aquesta relació, com en alguns casos superar les dicotomies, en altres casos, justament, no?, poder tenir en compte des de l'urbà que hi ha un territori, que no només ens serveix per captar i xuclar, sinó que també se l'ha de tenir en compte i ha d'estar en aquests processos de decisió, i a la vegada aquest diàleg, com no ha de ser tampoc contraposats, sinó que fem entre tots conjuntament un territori més resilient, em surt com a paraula més englobadora, no?

Aleshores, em preguntaven des de Junts. La Comissió Territorial del Compromís Metropolità. El Compromís Metropolità és un instrument que és voluntari, i això també és un hàndicap, com deia, de com s'acredita les relacions i demés, i depèn

bastant de la iniciativa política en aquest moment que hi hagi, de com s'estructuri i d'anar generant el compromís de totes les entitats en sentit ampli, administracions, sector privat, ciutadania organitzada, diferents associacions que es vulguin anar adherint a aquest compromís, sí que hi ha un esforç d'intentar captar els reptes territorials molt més enllà. Evidentment, el compromís metropolità és eminentment urbà, però hi ha hagut un esforç d'intentar entendre les relacions territorials i no fer unes fronteres molt lligades al que és el món urbà. En aquest sentit, els municipis que es van obrir amb aquesta comissió territorial que no existia prèviament i que es va voler incorporar aquesta visió més territorial, metropolitana, ample, de regió, en el compromís, també va ser voluntàriament, hi va haver un esforç d'anar a buscar, de constituir aquesta comissió com de validació del territori, i aquí puc dir que no hi ha municipis rurals, no hi són en aquesta comissió, tampoc volia ser representativa, no sé com explicar-me, en aquest sentit, més de voluntari que hi puguin estar. Però sí que és veritat que entra la vegueria del Penedès, en aquest sentit, com a tal i com a vegueria van voler participar, reconeixent que hi havia dinàmiques que també a ells els afectaven del que era la metròpoli d'aquesta regió metropolitana i que no volien quedar fora. Aleshores, ciutats com Igualada, Vilafranca, Vilanova, d'alguna manera ens han representat, salvant les distàncies, aquest territori més extens que a vegades podries dir està o no està, però sí que s'interfereix amb les dinàmiques metropolitanes.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

És molt difícil, en aquests espais tant de població dels municipis, tenir u a u, com deia, és un instrument voluntari, tampoc no està subscrita que calgui aquesta validació. Si hi fos, perfecte, molt millor, treballarem perquè hi sigui. I de fet, aquest apropament del PEM o del Compromís Metropolità a l'agenda rural té aquesta vocació també, té aquesta vocació d'obrir aquest pont, aquests diàlegs d'entendre-ho i no de ser…, o no ser exempts en aquesta realitat. No sé si puc resoldre una miqueta la pregunta sense estendre molt en aquesta filosofia.

Qui més? Per anar passant una miqueta, deia l'OCAS, si es pot fer…, l'Oficina Conjunta d'Alimentació Sostenible, si es pot fer, o està prevista una extrapolació. Ara per ara és un projecte pilot, li diem pilot, entre la Generalitat de Catalunya l'Ajuntament de Barcelona. Ha estat en funcionament durant uns tres anys, estem intentant obrir aquesta següent fase, ara continua actiu amb això, i ara mateix té

aquest abast. No puc, *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* no puc dir com continuarà. Sí que és veritat que estem posant molts esforços perquè continuï, perquè creiem que és un projecte molt interessant d'apropar una estratègia territorial en qüestió d'alimentació amb l'estratègia de Barcelona d'alimentació sostenible, i tenim diferents projectes com per anar estirant, i aquí sí que el territori se'ns amplia molt més al que és la regió metropolitana. De fet, en la Carta Alimentària de Regió Metropolitana hi participa, si no vaig errada, municipis de fora de la regió, no sé si Girona…, hauria de consultar-ho, però estan participant, el tema d'alimentació és un d'aquells d'evidència que l'escala és una altra.

Bé, intentaré ser molt ràpida, això és molt ràpid. *(L'oradora riu)* Deia, els municipis petits de la regió metropolitana, quines dinàmiques tenen també respecte a l'interior? Aquí sí que pel coneixement que jo puc tenir, per exemple, amb aquest estudi de mobilitat ens va semblar molt interessant la dependència del vehicle i com aquests municipis s'assimilen a vegades a urbanitzacions de baixa densitat en qüestions, per exemple, de mobilitat, no dic d'identitat territorial i altres dinàmiques, i que hi ha tota aquesta població que viu en aquests municipis o que té intenció de…, teníem un altre estudi que també vam fer sobre la intenció d'anar a viure al món rural des de la ciutat i com aquesta població s'emportava una miqueta les dinàmiques urbanes de territoris que no ho són, i això també, es generava certs conflictes en aquest sentit. No sé, a les parts més interiors de Lleida, m'ha semblat entendre que vivia per Lleida, si es generen aquestes dinàmiques o quins o quines són, però sí que és bastant interessant entendre aquest territori com divers. O sigui, al final no fem grans taques, podem fer-les, diem «regió metropolitana», però a dins hi han identitats diferents, hi ha singularitats diferents, hi ha serveis que, comentaven els companys, hi ha serveis que no hi són i que potser donem per fet perquè estan en aquest entorn més metropolità, però no hi són. Per exemple doncs això, el transport públic, volem passar a una mobilitat sostenible, descarbonitzada i demés, però clar, això requereix uns esforços, i si ens posem a comparar, ja no amb Barcelona, però amb una capital intermèdia, doncs té uns recursos que no estan en els municipis més petits o més rurals, però en canvi sí que hi ha la voluntat de poder-ho fer i poder donar servei a la ciutadania i que hi hagi aquest moviment que també existeix.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ho he resolt una miqueta ràpid, però… *(L'oradora riu.)*

La presidenta

Moltes gràcies a la senyora Navarro.

I ara tancaríem el torn amb la intervenció del senyor Joan Navarro…, perdó, Solà, no sé perquè li he canviat el cognom, he tornat a repetir al cognom d'abans, com a president de l'Associació de Micropobles de Catalunya.

Joan Solà Bosch (president de l'Associació de Micropobles de Catalunya i Alcalde de Riner)

Molt bé. Gràcies, presidenta.

Bé, intentaré ser el màxim de breu. Intentaré respondre-ho, també, a la vegada, tot.

Al diputat de Junts, senyor Ignasi Prat, quan em parlava del canvi de capacitat de decisió dels micropobles, o sigui des de l'agenda rural. Pocs, o sigui, he de dir, el que és el dia a dia dels micropobles poc, poc canvi, poc canvi hem vist. Sí que també voldria remarcar la voluntat del Govern, o dels últims governs, a ajudar en aquest sentit, però què ens estem trobant? Que si no apliquem tota la resta del desplegament de l'Estatut de municipis rurals, tenim un munt d'ajuts, o sigui, s'intenta ajudar d'alguna forma per aquí, per allà, etcètera. Però no tenim capacitat d'executar-los, ni tècnicament, ni burocràticament, ni legalment. És a dir, la realitat és aquesta.

O sigui, quan em deia tres decisions a prendre els micropobles que ens agradaria? Fons de lliure disposició que ajudaria a resoldre molt el que he comentat ara. Capacitat de tramitació urbanística de forma clara. Puc posar un exemple, l'he viscut aquesta setmana en el meu municipi. És a dir, uns veïns volen continuar vivint en el mateix municipi, voldrien arreglar-se un petit habitatge, és una edificació existent, com que està dins un pla de sòl no urbanitzable, no poden arreglar-lo. És a dir, és una edificació que s'està malmetent. És a dir, no hem resolt aquesta problemàtica de gent que vol viure a aquest territori però que no tenen habitatge, que seria molt fàcil i que els ajuntaments, si tinguessin més capacitat de decisió els ajuntaments, perquè sabem perfectament que seria una millora i no un empitjorament.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

O també una mirada de desenvolupament econòmic específica per a aquest món rural. És a dir, i clara i contundent. Què ens agradaria? Ostres, anar molt més ràpid en el desplegament de l'Estatut i en aquest camí de l'agenda rural, ser molt més ràpids. Si són més ràpids, o sigui, l'Estatut contempla moltes de les problemàtiques que tenim, resoldrien molts aspectes.

Què s'ha materialitzat i què no de l'apartat 7? Deixem-ho en què ens agradaria que s'haguessin materialitzat molts més aspectes. I deixem-ho en molts perquè són dos minuts quaranta que em queden.

Sobre el *rural proofing*. Fins aquí el coordinador de micropobles sí que ens explicarà millor, doncs, el que vostè ens demanava.

Joan Pluma i Vilanova (coordinador general de l'Associació de Micropobles de Catalunya)

I el que demanava també la diputada Bergés. El *rural proofing* al final era una eina que preveu l'agenda i que preveu l'Estatut com a mecanisme rural de garantia, que el que feia era intentar validar de quina manera les normes ajuden al desenvolupament…, en la seva aplicació al desenvolupament del món rural. Això preveia, entre altres coses, tres eines. Una, que els departaments tinguessin persones que fossin referents del món rural per a tota una sèrie de coses, entre elles, aquestes; dos, un criteri sobre com establir aquesta avaluació; i tres, un òrgan que ho fes, que fes aquesta comprovació d'aquesta validació. La primera peça es va…, aquests referents que apareixeran però que encara no estan formalitzats, sabem que costa perquè el propi Departament de la Presidència ens diu que és un procés en successió. El segon element, que era el criteri pel qual avaluar les normes, va ser, jo crec, si no la primera o la segona disposició després de l'aprovació de l'agenda, una disposició de la Direcció General de, diré malament el nom segur, la que s'ocupa de la qualitat dels instruments normatius. Una instrucció a les secretaries generals dels diferents departaments sobre com fer aquests informes, que són obligatoris en tot el desenvolupament normatiu. I tres, un lloc era el Consell Català per veure de quina manera aquests informes acreditaven el que acreditaven i de quina manera la norma ho ajustava.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Del primer, progressa adequadament, però a una velocitat lenta; el segon, jo no n'he vist, no dic que no hi siguin, però en la documentació que hem tingut per avaluar el desplegament normatiu no hi ha informes d'aquest tipus, excepte en un cas. I respecte al treball de la Comissió del Consell Català de Municipis Rurals, contestant a la que preguntava la diputada Bergés, em sembla que era que ho feia, en aquests moments devem haver vist una quinzena de textos entre lleis, cinc o sis, i convocatòries de subvencions, en els…, que sembla que va començar a funcionar el gener i febrer d'aquest any, que és molt poc respecte a l'activitat reguladora del Govern i l'activitat legislativa.

Per què poso aquests tres elements? Perquè són els que ens haurien d'estar construint de recursos per poder veure de quina manera aquests mecanismes d'avaluació d'impacte sobre el món rural tenim. Per tant, en aquests moments tenim les eines creades, dibuixades, però no desplegades. I en aquest sentit també voldria recordar que hi ha una disposició de l'Estatut que preveu una segona eina, que és que les normes hauran d'incorporar una avaluació de quina…, una avaluació de com aquella norma que s'aprovi haurà de contribuir a saltar el gap entre món rural i urbà. És una esmena que existeix i que, per tant, també obliga que al 2040 el món rural i urbà estiguin en termes de serveis, en una situació d'equilibri, d'equitat. Això també hauria de ser objecte de les anàlisis que les normatives han d'aportar i, per tant, d'aquests jo tampoc n'he vist encara cap. Ha passat un any, jo crec que és poc temps perquè una administració com la Generalitat galopi, però també és veritat que si vinguessin tots de cop tindríem dificultats per poder-los analitzar, i com deia la companya de la Federació, vam demanar en el seu moment, formava part de les esmenes que vam presentar com a micropobles als pressupostos de la Generalitat, ho vam proposar com a modificació en el decret que regulava la modificació del Consell Català de Municipis Rurals –que per raó de velocitat vam dir «bé, deixem-ho estar, ja ho resoldrem sobre la marxa»–, però en aquell moment ja vam dir com ens semblava que havia de funcionar el Consell, quins mitjans hauria de tenir, com hauria d'operar. Per tant, les peces per començar a tenir informació sobre el mecanisme rural de garantia, és a dir, la nostra versió del *rural proofing*, les tenim plantejades però no desplegades suficientment.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I sobre…, si em permet, sobre el fons especial…, també, com que és un tema que s'ha plantejat, sobre el fons es va plantejar un procés de consulta a les entitats municipalistes que vam contestar, es va fer entrega al Govern, estem pendents del retorn, i el que vam fer va ser aplicar la disposició transitòria que preveu l'Estatut, que és la fórmula de càlcul de l'any en curs. Però la regulació de què ha de ser aquest fons, com ha de funcionar, com s'ha de dotar i com es constitueix està pendent de diàleg, està preguntat pel Govern «què us sembla aquesta proposta?», està contestat per les entitats municipalistes «hauria d'anar en aquesta direcció», ara falta el pas següent, que és dir ens assentem i discutim com evoluciona i com es concreta. Per mentre, el gener de l'any vinent hauríem de tenir una fórmula perquè tindrem un any pressupostari nou, amb pressupostos prorrogats o acordats, el que sigui, però en tot cas, si no tindrem la mateixa aportació que teníem l'any passat, que tothom té clar que és una aportació absolutament transitòria i que no resol la suficiència financera que contempla l'Estatut.

Per tant, són d'aquelles coses que el «mentrestant» és…, a nosaltres ens agradaria em sembla, ser capaços de tenir horitzons a llarg, però acompanyats de calendaris de desplegament d'aquests horitzons a curt, i aquesta peça del mig és la que ens sol fallar una mica, perquè ja entenc, és la que és complicat de concretar, però sense la qual serà molt difícil que pugueu avaluar de quina manera l'agenda i l'Estatut es despleguen. Però jo crec que per aquí s'està apuntant sobre com treballar, i cada pas, cada any és millor que l'anterior, l'any passat no ho teníem, aquest any ho tenim, i l'any que ve estic convençut que, a més de tenir les eines,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 10COSDARC10

podrem explicar a la comissió com evolucionen. Esperem. Segur que sí. I avançar… Digues, digues, Joan.

Joan Pluma i Vilanova (coordinador general de l'Associació de Micropobles de Catalunya)

Una pregunta del diputat d'Esquerra sobre els temes d'urbanisme. Nosaltres vam proposar en el seu moment, sobre les tres normes…, la confusió ve donada perquè estem parlant de dos decrets lleis, un d'aplicació i de, diguem-ne, i sense tramitació

de llei, un altre decret llei amb vocació de…, perdó, que s'haurà de tenir una tramitació com a llei en el Parlament, per tant, és vigent però pendent d'un desplegament normatiu, estem parlant d'un avantprojecte de llei de simplificació administrativa que té a veure amb com es tramitaran, per exemple, les llicències d'obres a rural, i estem parlant d'una comissió que preveu l'Estatut que ha decidit que vol ser l'espai on acordar com interpretar aquells elements que la norma, que és, diguem-ne, molt bàsica en termes, diguem-ne, de continguts, es desplega. El diputat preguntava com ho fem per superar aquesta situació, diguem-ne, de superposició de normes que està en fases diverses de desplegament? Jo diria, home, aprofitem la comissió que el mateix Estatut crea perquè sigui l'espai on es concerta, com aquests elements es concreten i es detallen, i aquest que sigui l'espai de negociació, hi som les entitats municipalistes i el Consell Català de Municipis Rurals, jo crec que és un espai idoni que a més, vam acordar que fes aquesta funció respecte a la llei del decret que ha esmentat el diputat, per exemple interpretar si els 150 metres quadrats d'ampliació són de més a més o fins a 150 construïts al final, que és on…, semblen discussions d'aquelles de patrística i hermenèutica que necessiten un lloc on es baixi a concretar. Jo crec que és un lloc que podria ser i que hauria de poder treballar en aquest sentit.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Joan Solà Bosch (president de l'Associació de Micropobles de Catalunya i Alcalde de Riner)

En aquest sentit, i com molt bé diu el Joan, el coordinador de micropobles, és allò de dir ostres, no que sigui un fet i després en parlem, sinó de dir parlem-ne i segurament que tot serà molt més suau. Jo crec que en aquest sentit, contesto els temes de normativa urbanística, consensuem-ho, de dir, no ens trobem un decret a sobre taula el qual és molt millorable en molts sentits, que hi ha molt bona intenció, eh? De dir que, i que va en el camí que marca, però parlem-ho abans. L'Estatut es va aprovar perquè l'Associació Catalana de Municipis, Federació de Municipis i l'Associació de Micropobles vàrem posar al màxim perquè això tirés endavant. Amb tots els passos que anem fent, però aquest desplegament hauria d'anar en aquest camí, i a dia d'avui no va prou en aquest sentit, i crec que això resoldria molts dels aspectes que hem estat parlant.

La presidenta

President, ara sí que hauríem d'anar acabant,

Joan Solà Bosch (president de l'Associació de Micropobles de Catalunya i Alcalde de Riner)

Sí? *(L'orador riu.)*

La presidenta

perquè estem més que doblant el temps, hauríem d'anar intentant concloure.

Joan Solà Bosch (president de l'Associació de Micropobles de Catalunya i Alcalde de Riner)

S'agraeix, s'agraeix, presidenta.

Molt ràpid. Pacte Rural. Tenim l'esborrany, l'esborrany de Govern al qual hem de donar resposta. Manca de recursos, o sigui, ho hem comptat, un fons específic, els ajuntaments, és a dir, què passarà l'any vinent? No ho sabem. És això el que voldríem que es resolgués, de dir, que hi hagués aquest diàleg i que poguéssim ajudar en aquest sentit, el que és dels ajuntaments. Pla de Pobles, el coneixerem a fons com a associacions, o si més no com Associació de Micropobles, quan realment tinguem les bases. El que li comentava. I bé, i crec que… i el que és el sumar municipis, el Consorci Segrià Sud, exemple de bones pràctiques de bona pràctica, i tant, animar arreu, doncs de dir sumant, sumant s'aconsegueixen els grans objectius.

I aquí, i aquí, senyora presidenta, acabo, i només agrair de nou la presència avui, la presència…, que ens hagueu convidat avui aquí. I també remarcar això de dir si creiem tots plegats en aquest món rural i hi creiem d'una forma ferma, tenim unes oportunitats molt grans, però hi hem de creure, i desplegant l'Estatut i seguint el camí de l'agenda, doncs és una forma de demostrar-ho.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies al senyor Joan Pluma i al senyor Joan Solà i els quatre…, les tres entitats que avui han comparegut, els quatre compareixents.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sense més punts a l'ordre del dia, diputats i diputades, aixequem la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT